

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 269

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 54

10 września 2011

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2011/C 269/01

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 252 z 27.8.2011.....

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2011/C 269/02

Sprawa C-506/08 P: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Królestwo Szwecji przeciwko MyTravel Group plc, Komisji Europejskiej (Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret drugie i ust. 3 akapit drugi — Wyjątki od prawa dostępu dotyczące ochrony postępowania sądowego i opinii prawnych a także procesu podejmowania decyzji — Kontrola koncentracji — Dokumenty Komisji sporządzone w ramach postępowania zakończonego wydaniem decyzji stwierdzającej niezgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem — Dokumenty sporządzone w następstwie stwierdzenia nieważności tej decyzji przez Sąd)

2

PL

Cena:
4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2011/C 269/03	Sprawa C-194/09 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Alcoa Trasformazioni Srl przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Pomoc państwa — Preferencyjna taryfa opłat za energię elektryczną — Stwierdzenie braku pomocy — Zmiana i przedłużenie stosowania środków — Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Nowa pomoc lub pomoc istniejąca — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt v) — Obowiązek uzasadnienia — Zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa) 3	3
2011/C 269/04	Sprawa C-303/09: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 14 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w gminach dotkniętych klęskami żywiołowymi w roku 2002 — Odzyskanie pomocy) 3	3
2011/C 269/05	Sprawa C-324/09: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — L'Oréal SA i in. przeciwko eBay International AG i in. (Znaki towarowe — Internet — Oferta sprzedaży towarów przeznaczonych przez właściciela do sprzedaży w państwach trzecich zamieszczona na rynku elektronicznym online przeznaczonym dla konsumentów w Unii — Usunięcie opakowania ze wspomnianych towarów — Dyrektywa 89/104/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Odpowiedzialność operatora rynku elektronicznego online — Dyrektywa 2000/31/WE („dyrektywa o handlu elektronicznym”) — Nakazy sądowe kierowane przeciwko temu operatorowi — Dyrektywa 2004/48/WE („dyrektywa w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej”) 3	3
2011/C 269/06	Sprawa C-325/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Secretary of State for the Home Department przeciwko Marii Dias (Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 16 — Prawo stałego pobytu — Okresy pobytu ukończone przed datą transpozycji tej dyrektywy — Legalny pobyt — Pobyt wyłącznie w oparciu o wydaną na podstawie dyrektywy 68/360/EWG kartę pobytu i przy niespełnieniu warunków do korzystania z jakiegokolwiek prawa pobytu) 5	5
2011/C 269/07	Sprawa C-397/09: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Scheuten Solar Technology GmbH przeciwko Finanzamt Gelsenkirchen-Süd (Podatki — Dyrektywa 2003/49/WE — Wspólny system opodatkowania stosowany do odsetek i należności licencyjnych pomiędzy powiązanymi spółkami z różnych państw członkowskich — Podatek od działalności gospodarczej — Określenie podstawy opodatkowania) 5	5
2011/C 269/08	Sprawa C-445/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — IMC Securities BV przeciwko Stichting Autoriteit Financiële Markten (Dyrektywa 2003/6/WE — Manipulacje na rynku — Utrzymanie ceny na nienormalnym lub sztucznym poziomie) 6	6
2011/C 269/09	Sprawa C-503/09: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal — Zjednoczone Królestwo) — Lucy Stewart przeciwko Secretary of State for Work and Pensions (Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 4, 10 i 10a — Krótkookresowe świadczenie z tytułu niezdolności do pracy dla młodych niepełnosprawnych — Świadczenie z tytułu choroby czy świadczenie z tytułu inwalidztwa — Przesłanki zamieszkania, obecności w chwili złożenia wniosku i uprzedniej obecności — Obywatelstwo Unii — Proporcjonalność) 6	6
2011/C 269/10	Sprawa C-518/09: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług — Wykonywanie działalności w zakresie obrotu nieruchomościami) 7	7
2011/C 269/11	Sprawa C-523/09: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus — Republika Estońska) — Rakvere Piim AS, Maag Piimatööstus AS przeciwko Veterinaar- ja Toiduamet (Wspólna polityka rolna — Opłaty z tytułu inspekcji i kontroli sanitarnych produkcji mlecznej) 7	7

2011/C 269/12	Sprawa C-2/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia — Włochy) — Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl, Eolica di Altamura Srl przeciwko Regione Puglia (Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Specjalne obszary ochrony należące do europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000 — Dyrektywy 2009/28/WE i 2001/77/WE — Odnawialne źródła energii — Przepisy krajowe — Zakaz lokalizacji turbin wiatrowych nieprzeznaczonych do własnego użytku — Brak oceny skutków przedsięwzięcia na środowisko naturalne)	8
2011/C 269/13	Sprawy połączone C-4/10 i C-27/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — postępowania wszczęte przez Bureau National Interprofessionnel du Cognac (Rozporządzenie (WE) nr 110/2008 — Oznaczenia geograficzne napojów spirytusowych — Stosowanie w czasie — Znak towarowy zawierający oznaczenie geograficzne — Używanie skutkujące sytuacją mogącą stanowić naruszenie oznaczenia geograficznego — Odmowa rejestracji lub nieważność takiego znaku towarowego — Bezpośrednie stosowanie rozporządzenia)	8
2011/C 269/14	Sprawa C-14/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — Etimine SA przeciwko Secretary of State for Work and Pensions (Środowisko naturalne i ochrona zdrowia ludzi — Dyrektywa 67/548/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 — Klasyfikacja węglanów niklu, wodorotlenków niklu oraz szeregu pogrupowanych związków niklu jako substancji niebezpiecznych — Ważność dyrektyw 2008/58/WE i 2009/2/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 790/2009 — Dostosowanie tych klasyfikacji do postępu technicznego i naukowego — Ważność — Metody oceny swoistych właściwości tych substancji — Oczywisty błąd w ocenie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia)	9
2011/C 269/15	Sprawa C-15/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — Etimine SA przeciwko Secretary of State for Work and Pensions (Środowisko naturalne i ochrona zdrowia ludzi — Dyrektywa 67/548/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 — Substancje zawierające borany — Klasyfikacja substancji jako działających szkodliwie na rozrodczość kategorii 2 — Dyrektywa 2008/58/WE i rozporządzenie (WE) nr 790/2009 — Dostosowanie tych klasyfikacji do postępu technicznego i naukowego — Ważność — Metody oceny swoistych właściwości tych substancji — Oczywisty błąd w ocenie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Zasada proporcjonalności)	10
2011/C 269/16	Sprawa C-21/10: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Károly Nagy przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (Wspólna polityka rolna — Finansowanie z EFOGR — Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i nr 817/2004 — Wspólnotowe wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Wspólnotowe wsparcie rolnośrodowiskowych metod produkcji — Pomoc rolnośrodowiskowa inna niż pomoc dotycząca zwierząt, której przyznanie jest uzależnione od określonej gęstości hodowlanej — Stosowanie zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli — System identyfikacji i rejestracji bydła — Obowiązek informowania przez organy krajowe o warunkach kwalifikowalności)	10
2011/C 269/17	Sprawa C-46/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Viking Gas A/S przeciwko Kosan Gas A/S, dawniej BP Gas A/S (Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuły 5 i 7 — Butle na gaz chronione jako trójwymiarowy znak towarowy — Wprowadzenie na rynek przez wyłączzonego licencjobiorcę — Działalność konkurenta licencjobiorcy polegająca na napełnianiu tych butli)	11

2011/C 269/18	Sprawa C-101/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberste Berufungs- und Disziplinarkommission — Austria) — Gentcho Pavlov, Gregor Famira przeciwko Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien (Stosunki zewnętrzne — Układy stowarzyszeniowe — Uregulowanie krajowe wykluczające przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej wpis obywateli bułgarskich na listę aplikantów adwokackich — Zgodność takiego uregulowania z zakazem wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do warunków pracy, przewidzianym w układzie stowarzyszeniowym WE–Bułgaria) 12	12
2011/C 269/19	Sprawa C-104/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Patrick Kelly przeciwko National University of Ireland (University College, Dublin) (Dyrektywy 76/207/EWG, 97/80/WE i 2002/73/WE — Dostęp do kształcenia zawodowego — Zasada równego traktowania kobiet i mężczyzn — Odrzucenie kandydatury — Dostęp kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe do informacji dotyczących kwalifikacji innych kandydatów) 12	12
2011/C 269/20	Sprawa C-150/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) przeciwko Beneo Orafit SA (Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Charakter i zakres kwot przejściowych przydzielonych przedsiębiorstwu produkującemu cukier — Możliwość skorzystania przez przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc restrukturyzacyjną w roku gospodarczym 2006/2007 z przydzielonej mu kwoty przejściowej — Obliczenie kwoty podlegającej zwrotowi i kary w przypadku nieprzestrzegania zobowiązań podjętych w ramach planu restrukturyzacji — Zasada ne bis in idem) 13	13
2011/C 269/21	Sprawy połączone C-159/10 i C-160/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Gerard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10) przeciwko krajowi związkowemu Hesja (Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 ust. 1 — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Obowiązkowe przejście na emeryturę prokuratorów po ukończeniu przez nich 65. roku życia — Zgodne z przepisami prawa cele uzasadniające nierówne traktowanie ze względu na wiek — Spójność ustawodawstwa) 14	14
2011/C 269/22	Sprawa C-186/10: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Tural Oguz przeciwko Secretary of State for the Home Department (Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Artykuł 41 ust. 1 protokołu dodatkowego — Klauzula „standstill” — Swoboda przedsiębiorczości — Odmowa przedłużenia pozwolenia na pobyt obywatela tureckiego, który prowadził działalność gospodarczą z naruszeniem warunków określonych w tym pozwoleniu — Nadużycie prawa) 14	14
2011/C 269/23	Sprawa C-196/10: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Paderborner Brauerei Haus Cramer KG przeciwko Hauptzollamt Bielefeld (Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycje 2203 i 2208 — „Malt beer base” przeznaczony do produkcji napoju mieszanego) 15	15
2011/C 269/24	Sprawa C-252/10 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) (Odwolanie — Zamówienia publiczne — Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) — Postępowanie przetargowe dotyczące programu „SafeSeaNet” — Decyzja odrzucająca ofertę oferenta — Kryteria udzielenia zamówienia — Podkryteria — Obowiązek uzasadnienia) 15	15
2011/C 269/25	Sprawa C-263/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Gorj — Rumunia) — Iulian Andrei Nisipeanu przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, Administrația Finanțelor Publice Targu-Cărbunești, Administrația Fondului pentru Mediu (Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdów samochodowych) 16	16

2011/C 269/26	Sprawa C-284/10: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Telefónica de España, SA przeciwko Administración del Estado (Dyrektywa 97/13/WE — Wspólne przepisy ramowe dotyczące ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w sektorze usług telekomunikacyjnych — Opłaty i należności stosowane do przedsiębiorstw posiadających zezwolenia ogólne — Artykuł 6 — Wykładnia — Przepisy krajowe ustanawiające opłatę roczną naliczaną na podstawie procentowego udziału w przychodach brutto z użytkowania).....	16
2011/C 269/27	Sprawa C-310/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău — Rumunia) — Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești przeciwko Ștefanowi Agafiteiowi i in. (Prawa sędziów i prokuratorów w zakresie wynagrodzeń — Dyskryminacja ze względu na przynależność do danej kategorii społeczno-zawodowej lub miejsce pracy — Przesłanki przyznania odszkodowania za poniesioną szkodę — Dyrektywy 2000/43/WE i 2000/78/WE — Brak możliwości zastosowania — Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)	17
2011/C 269/28	Sprawa C-459/10 P: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Freistaat Sachsen, Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc na szkolenie dotyczące określonych stanowisk pracy w nowym centrum DHL w porcie lotniczym Leipzig/Halle — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji stwierdzającej niezgodność części pomocy ze wspólnym rynkiem — Badanie potrzeby udzielenia pomocy — Brak uwzględnienia pobudzających skutków pomocy i jej pozytywnych skutków zewnętrznych dla wyboru lokalizacji)	17
2011/C 269/29	Sprawa C-464/10: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons — Belgia) — Państwo belgijskie przeciwko Pierrowi Henflingowi, Raphaëlowi Davinowi, Koenraadowi Tanghemu, działającym w charakterze syndyków masy upadłości Tiercé Franco-Belge SA (Podatki — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 4 — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. f) — Gry hazardowe — Usługi świadczone przez agenta (buraliste) działającego we własnym imieniu lecz na rachunek zleceniodawcy prowadzącego działalność polegającą na przyjmowaniu zakładów)	17
2011/C 269/30	Sprawa C-155/11 PPU: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 czerwca 2011 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage — Niderlandy) — Bibi Mohammad Imran przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken (Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)	18
2011/C 269/31	Sprawa C-161/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani — Włochy) — Vito Cosimo Damiano przeciwko Poste Italiane SpA (Artykuł 92 § 1, art. 103 § 1 i art. 104 § 3 regulaminu postępowania — Polityka społeczna — Umowy o pracę na czas określony — Sektor publiczny — Pierwsza lub jedyna umowa — Odstępstwo od obowiązku wskazania obiektywnych powodów — Zasada niedyskryminacji — Brak związku z prawem Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)	18
2011/C 269/32	Sprawa C-93/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 17 grudnia 2010 r. w sprawie T-245/10 Verein Deutsche Sprache eV przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 25 lutego 2011 r. przez Verein Deutsche Sprache eV	19
2011/C 269/33	Sprawa C-124/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 9 marca 2011 r. — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Karen Dittrich	19
2011/C 269/34	Sprawa C-125/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 9 marca 2011 r. — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Robertowi Klinke	19
2011/C 269/35	Sprawa C-143/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 24 marca 2011 r. — Jörg-Detlef Müller przeciwko Bundesrepublik Deutschland	19

2011/C 269/36	Sprawa C-156/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo (Włochy) w dniu 1 kwietnia 2011 r. — Procura della Repubblica przeciwko Ibrahimowi Musicowi	20
2011/C 269/37	Sprawa C-185/11: Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii	20
2011/C 269/38	Sprawa C-229/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitssgericht Passau (Niemcy) w dniu 16 maja 2011 r. — Alexander Heimann przeciwko Kaiser GmbH	20
2011/C 269/39	Sprawa C-230/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitssgericht Passau (Niemcy) w dniu 16 maja 2011 r. — Konstantin Toltschin przeciwko Kaiser GmbH	21
2011/C 269/40	Sprawa C-245/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof (Austria) w dniu 23 maja 2011 r. — K przeciwko Bundesasylamt	21
2011/C 269/41	Sprawa C-252/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacka) w dniu 23 maja 2011 r. — Erika Šujetová przeciwko Rapid life životná poisťovňa, as	22
2011/C 269/42	Sprawa C-264/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-379/06 Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 maja 2011 r. przez Kaimer GmbH & Co. Holding KG i in.....	22
2011/C 269/43	Sprawa C-268/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hamburgisches Obergerverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 31 maja 2011 r. — Atilla Gülbahce przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg	23
2011/C 269/44	Sprawa C-273/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság (Republika Węgierska) w dniu 3 czerwca 2011 r. — Mecsek-Gabona Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága	24
2011/C 269/45	Sprawa C-275/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 3 czerwca 2011 r. — GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH przeciwko Finanzamt Bayreuth	24
2011/C 269/46	Sprawa C-282/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 6 czerwca 2011 r. — Concepción Salgado González przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) y Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)	25
2011/C 269/47	Sprawa C-283/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat (Austria) w dniu 8 czerwca 2011 r. — Sky Österreich GmbH przeciwko Österreichischer Rundfunk	25
2011/C 269/48	Sprawa C-299/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 15 czerwca 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Gemeente Vlaardingen	26
2011/C 269/49	Sprawa C-307/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-202/09 Deichmann SE przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 czerwca 2011 r. przez Deichmann SE	26

2011/C 269/50	Sprawa C-311/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-523/09 Smart Technologies ULC przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 czerwca 2011 r. przez Smart Technologies ULC	27
2011/C 269/51	Sprawa C-315/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Breda (Niderlandy) w dniu 27 czerwca 2011 r. — Van de Ven i Van de Ven-Janssen przeciwko Koninklijke Luchtvaart Maatschappij	27
2011/C 269/52	Sprawa C-316/11 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 kwietnia 2011 r. w sprawie T-96/11 Longevity Health Products, Inc. przeciwko OHIM, wniesione w dniu 22 czerwca 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.	28
2011/C 269/53	Sprawa C-317/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 czerwca 2011 r. — Rainer Reimann przeciwko Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG	28
2011/C 269/54	Sprawa C-318/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Falun (Szwecja) w dniu 27 czerwca 2011 r. — Daimler przeciwko Skatteverket	29
2011/C 269/55	Sprawa C-319/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Falun w dniu 27 czerwca 2011 r. — Widex przeciwko Skatteverket	29
2011/C 269/56	Sprawa C-325/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Koszalinie (Rzeczpospolita Polska) w dniu 28 czerwca 2011 r. — Krystyna Alder i Ewald Alder przeciwko Sabinie Orłowskiej i Czesławowi Orłowskiemu	29
2011/C 269/57	Sprawa C-326/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 29 czerwca 2011 r. — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard B.V.; inna strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën	30
2011/C 269/58	Sprawa C-328/11 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-209/09 Alder Capital Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Gimv Nederland BV, wniesione w dniu 28 czerwca 2011 r. przez Alder Capital Ltd	30
2011/C 269/59	Sprawa C-332/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 30 czerwca 2011 r. — ProRail NV przeciwko Xpedys NV i in.	31
2011/C 269/60	Sprawa C-333/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 30 czerwca 2011 r. — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) przeciwko Państwu belgijskiemu	31
2011/C 269/61	Sprawa C-335/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sø- og Handelsretten (Dania) w dniu 1 lipca 2011 r. — HK Danmark działający w imieniu Jette Ring przeciwko Dansk almennyttigt Boligselskab DAB	31
2011/C 269/62	Sprawa C-336/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Lyon (Francja) w dniu 1 lipca 2011 r. — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects przeciwko Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch	32

2011/C 269/63	Sprawa C-337/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sø- og Handelsretten (Dania) w dniu 1 lipca 2011 r. — HK Danmark działający w imieniu Lone Skouboe Werge przeciwko Pro Display A/S w upadłości.....	32
2011/C 269/64	Sprawa C-338/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu FIM Santander Top 25 Euro Fi przeciwko Direction des résidents à l'étranger et des services généraux	33
2011/C 269/65	Sprawa C-339/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu Cartera Mobiliara SA SICAV przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	33
2011/C 269/66	Sprawa C-340/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu Alltri Inka przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	34
2011/C 269/67	Sprawa C-341/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu DBI-Fonds APT n° 737 przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	34
2011/C 269/68	Sprawa C-342/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — SICAV KBC Select Immo przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	34
2011/C 269/69	Sprawa C-343/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	34
2011/C 269/70	Sprawa C-344/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — International Values Series of the DFA Investment Trust Co. przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	35
2011/C 269/71	Sprawa C-345/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Continental Small Company Series of the DFA Investment Trust Co. przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	35
2011/C 269/72	Sprawa C-346/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — SICAV GA Fund B przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	35
2011/C 269/73	Sprawa C-347/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, w imieniu AMB Generali Aktien Euroland przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État	35
2011/C 269/74	Sprawa C-356/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 lipca 2011 r. — O, S przeciwko Maahanmuuttovirasto	36
2011/C 269/75	Sprawa C-357/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 lipca 2011 r. — Maahanmuuttovirasto przeciwko L	36

2011/C 269/76	Sprawa C-358/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 8 lipca 2011 r. — Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue 36	36
2011/C 269/77	Sprawa C-363/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Sinedrio (Grecja) w dniu 7 lipca 2011 r. — Komisarz Elegktiko Synedrio przy ministerstwie kultury i turystyki przeciwko Wydziałowi kontroli księgowej ministerstwa kultury i turystyki i Konstantinoowi Antonopoulosowi 37	37
2011/C 269/78	Sprawa C-373/11: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias (Grecja) w dniu 13 lipca 2011 r. — Panellinios Syndesmos Viomichanion Metapoisis Kapnou przeciwko Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon i Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon 38	38
2011/C 269/79	Sprawa C-378/11 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 kwietnia 2011 r. w sprawie T-95/11 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 czerwca 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc. 38	38
2011/C 269/80	Sprawa C-455/10: Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — G.A.P. Peeters — van Maasdijk przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werkne- mersverzekeringen 38	38
2011/C 269/81	Sprawa C-16/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estonii 38	38
2011/C 269/82	Sprawa C-20/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej 39	39
2011/C 269/83	Sprawa C-43/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orze- czenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Assane Samb 39	39
2011/C 269/84	Sprawa C-169/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Frosinone — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Patrick Conteh 39	39
2011/C 269/85	Sprawa C-187/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Elena Vermisheva 39	39

Sąd

2011/C 269/86	Sprawa T-357/02 RENV: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Freistaat Sachsen przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Pomoc udzielona przez władze kraju związkowego Saksonii — Pomoc prze- znaczona na coaching, uczestnictwo w targach i wystawach, współpracę i promocję wizerunku firmy — Decyzja uznająca system pomocy za częściowo zgodny i za częściowo niezgodny ze wspólnym rynkiem — System pomocy na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw — Niewykonanie uprawnień dyskrejonalnych — Obowiązek uzasadnienia) 40	40
---------------	--	----

2011/C 269/87	Sprawa T-189/06: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Arkema France przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Zasada dobrej administracji — Grzywny — Obwieszczenie w sprawie współpracy)	40
2011/C 269/88	Sprawa T-190/06: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Domniemanie niewinności — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar — Zasada dobrej administracji — Pewność prawa — Nadużycie władzy — Grzywny)	40
2011/C 269/89	Sprawa T-38/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i kauczuku styrenowo-butadienowego otrzymanego w wyniku polimeryzacji emulsyjnej — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga naruszenia — Okoliczności obciążające)	41
2011/C 269/90	Sprawa T-39/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — ENI przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i kauczuku styrenowo-butadienowego otrzymanego w wyniku polimeryzacji emulsyjnej — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga naruszenia — Okoliczności obciążające)	41
2011/C 269/91	Sprawa T-42/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Dow Chemical i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające)	42
2011/C 269/92	Sprawa T-44/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Kaučuk przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Uczestnictwo w porozumieniu, decyzji lub uzgodnionej praktyce — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące)	42
2011/C 269/93	Sprawa T-45/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Unipetrol przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Uczestnictwo w porozumieniu, decyzji lub uzgodnionej praktyce — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny).....	42
2011/C 269/94	Sprawa T-53/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Trade-Stomil przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Uczestnictwo w porozumieniu, decyzji lub uzgodnionej praktyce — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące)	43
2011/C 269/95	Sprawa T-59/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Polimeri Europa przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Naruszenie jednolite — Dowód istnienia porozumienia, decyzji i uzgodnionej praktyki — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące)	43

2011/C 269/96	Sprawa T-138/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Schindler Holding i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen) 44	44
2011/C 269/97	Sprawy T-141/07, T-142/07, T-145/07 i T-146/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — General Technic-Otis i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen) ... 44	44
2011/C 269/98	Sprawy T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 i T-154/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen) 45	45
2011/C 269/99	Sprawa T-151/07: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Kone i in. przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen) 45	45
2011/C 269/100	Sprawa T-108/08: Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2011 r. — Zino Davidoff przeciwko OHIM — Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GOOD LIFE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy GOOD LIFE — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Obowiązek staranności — Artykuł 74 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))..... 46	46
2011/C 269/101	Sprawa T-81/09: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Grecja przeciwko Komisji (EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program operacyjny objęty celem nr 1 (1994 — 1999) „Dostępność i drogi główne” w Grecji — Delegowanie przez Komisję zadań pomocniczych na osoby trzecie — Tajemnica zawodowa — Wysokość korekty — Zakres uznania Komisji — Kontrola sądowa) 46	46
2011/C 269/102	Sprawa T-160/09: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego OFTAL CUSI — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Ophtal — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 47	47
2011/C 269/103	Sprawa T-220/09: Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2011 r. — Ergo Versicherungsgruppe przeciwko OHIM — Société de développement et de recherche industrielle (ERGO) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ERGO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy URGO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))..... 47	47
2011/C 269/104	Sprawa T-221/09: Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2011 r. — Ergo Versicherungsgruppe przeciwko OHIM — Société de développement et de recherche industrielle (ERGO Group) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ERGO Group — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy URGO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)) 47	47

2011/C 269/105	Sprawa T-499/09: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Evonik Industries przeciwko OHIM (Przedstawienie prostokąta w kolorze purpury z jednym bokiem wypukłym) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego prostokąt w kolorze purpury z jednym bokiem wypukłym — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	48
2011/C 269/106	Sprawa T-88/10: Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Inter IKEA Systems przeciwko OHIM — Meteor Controls (GLÄNSA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GLÄNSA — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy GLANZ — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	48
2011/C 269/107	Sprawa T-222/10: Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — ratiopharm przeciwko OHIM — Nycomed (ZUFAL) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZUFAL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZURCAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009).....	48
2011/C 269/108	Sprawa T-422/10 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Emme przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Decyzja Komisji nakładająca grzywnę — Gwarancja bankowa — Wniosek zawieszenie wykonania — Szkoda finansowa — Brak nadzwyczajnych okoliczności — Brak pilnego charakteru).....	49
2011/C 269/109	Sprawa T-142/11: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — SIR przeciwko Radzie (Postępowanie w sprawie środków tymczasowych — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Umorzenie postępowania głównego — Umorzenie postępowania).....	49
2011/C 269/110	Sprawa T-160/11: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Petroci przeciwko Radzie (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Umorzenie postępowania głównego — Umorzenie postępowania).....	49
2011/C 269/111	Sprawa T-326/11: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — Brainlab przeciwko OHIM (BrainLAB).....	50
2011/C 269/112	Sprawa T-327/11: Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — Vinci Energies Schweiz przeciwko OHIM — Estavis (Przedstawienie bramy brandenburskiej w kolorze żółtym).....	50
2011/C 269/113	Sprawa T-328/11: Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — Leifheit przeciwko OHIM (EcoPerfect).....	51
2011/C 269/114	Sprawa T-333/11: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Wessang przeciwko OHIM — Greinwald (star foods).....	51
2011/C 269/115	Sprawa T-355/11: Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Segovia Bonet przeciwko OHIM — IES (IES).....	52
2011/C 269/116	Sprawa T-356/11: Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2011 r. — Restoin przeciwko OHIM (EQUIPMENT).....	52
2011/C 269/117	Sprawa T-361/11: Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2011 r. — Hand Held Products przeciwko OHIM — Orange Brand Services (DOLPHIN).....	53

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2011/C 269/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 238 z 13.8.2011.

Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Dz.U. C 204 z 9.7.2011.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2011 r.
— Królestwo Szwecji przeciwko MyTravel Group plc,
Komisji Europejskiej

(Sprawa C-506/08 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Dostęp do dokumentów instytucji — Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 — Artykuł 4 ust. 2 tiret drugie i ust. 3 akapit drugi — Wyjątki od prawa dostępu dotyczące ochrony postępowania sądowego i opinii prawnych a także procesu podejmowania decyzji — Kontrola koncentracji — Dokumenty Komisji sporządzone w ramach postępowania zakończonego wydaniem decyzji stwierdzającej niezgodność koncentracji ze wspólnym rynkiem — Dokumenty sporządzone w następstwie stwierdzenia nieważności tej decyzji przez Sąd)

(2011/C 269/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: K. Petkovska i A. Falk, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Królestwo Danii (przedstawiciele: B. Weis Fogh i V. Pasternak Jørgensen, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i J. Tanger, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski, pełnomocnik)

Druga strona postępowania: MyTravel Group plc, Komisja Europejska (przedstawiciele: X. Lewis, P. Costa de Oliveira i C. O'Reilly, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający Komisję: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i B. Klein, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: E. Jenkinson i S. Ossowski, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 9 września 2008 r. w sprawie T-403/05 MyTravel przeciwko Komisji, w którym

Sąd oddalił skargę zmierzającą do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 5 września 2005 r. i 12 października 2005 r., odmawiających udzielenia skarżącej dostępu do dokumentów przygotowujących wydanie decyzji z dnia 22 września 1999 r. stwierdzającej niezgodność ze wspólnym rynkiem oraz z porozumieniem o EOG koncentracji mającej na celu przejęcie całkowitej kontroli First Choice plc przez Airtours plc (Sprawa nr IV/M.1524 — Airtours/First Choice) a także dokumentów sporządzonych przez służby Komisji w następstwie stwierdzenia nieważności tej decyzji w wyroku Sądu z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie T-342/99.

Sentencja

- 1) Punkt 2 sentencji wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 9 września 2008 r. w sprawie T-403/05 MyTravel przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji D(2005) 8461 z dnia 5 września 2005 r. o oddaleniu wniosku MyTravel Group plc mającego na celu uzyskanie dostępu do określonych dokumentów przygotowawczych Komisji z dziedziny kontroli koncentracji, w zakresie w jakim ma ona za podstawę art. 4 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
- 3) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji D(2005) 9763 z dnia 12 października 2005 r. o częściowym oddaleniu wniosku MyTravel Group plc mającego na celu uzyskanie dostępu do określonych dokumentów przygotowawczych Komisji z dziedziny kontroli koncentracji, w zakresie w jakim ma ona za podstawę art. 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 oraz art. 4 ust. 3 akapit drugi tego rozporządzenia.
- 4) Sprawa zostaje skierowana do ponownego rozpoznania przez Sąd Unii Europejskiej w celu wydania orzeczenia w przedmiocie tych zarzutów skargi wniesionej przez MyTravel Group plc, co do których Sąd się nie wypowiedział.
- 5) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 55 z 7.3.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Alcoa Trasformazioni Srl przeciwko Komisji Europejskiej(Sprawa C-194/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Preferencyjna taryfa opłat za energię elektryczną — Stwierdzenie braku pomocy — Zmiana i przedłużenie stosowania środka — Decyzja o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE — Nowa pomoc lub pomoc istniejąca — Rozporządzenie (WE) nr 659/1999 — Artykuł 1 lit. b) ppkt v) — Obowiązek uzasadnienia — Zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa)

(2011/C 269/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alcoa Trasformazioni Srl (przedstawiciele: M. Siragusa, avvocato, T. Müller-Ibold i T. Graf, Rechtsanwälte, F. Salerno, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel N. Khan, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 25 marca 2009 r. w sprawie T-332/06 Alcoa Trasformazioni przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 lipca 2006 r. dotyczącej wszczęcia postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w sprawie przedłużenia stosowania preferencyjnej taryfy opłat za energię elektryczną dla mieszczących się we Włoszech sektorów przemysłu o dużym zapotrzebowaniu na ten rodzaj energii w zakresie, w jakim dotyczy ona taryfy opłat za dostarczanie energii elektrycznej dwóm należącym do wnoszącej odwołanie fabryk aluminium znajdujących się w miejscowościach Fusina (Wenecja Eugajska) oraz Portovesme (Sardynia).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Alcoa Trasformazioni Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 193 z 15.8.2009.**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 14 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Włoskiej**(Sprawa C-303/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Pomoc na rzecz przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w gminach dotkniętych klęskami żywiołowymi w roku 2002 — Odzyskanie pomocy)

(2011/C 269/04)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, V. Di Bucci i E. Righini, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, D. Del Gaizo i P. Gentili, adwokaci)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie środków koniecznych dla wykonania art. 2, art. 5 i art. 6 decyzji Komisji 2005/315/WE z dnia 20 października 2004 r. w sprawie systemu pomocy przyznanych przez Włochy na rzecz przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w gminach dotkniętych klęskami żywiołowymi w roku 2002 [notyfikowana jako dokument nr C(2004) 3893], (Dz.U. L 100, s. 46).

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonych terminach wszelkich środków koniecznych w celu odzyskania od beneficjentów całości pomocy przyznanej w ramach systemu pomocy uznanego za niezgodny z prawem oraz ze wspólnym rynkiem decyzją Komisji 2005/315/WE z dnia 20 października 2004 r. w sprawie systemu pomocy przyznanych przez Włochy na rzecz przedsiębiorstw, które dokonały inwestycji w gminach dotkniętych klęskami żywiołowymi w roku 2002, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 5 tej decyzji.

- 2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 24.10.2009.**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 12 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — L'Oréal SA i in. przeciwko eBay International AG i in.**(Sprawa C-324/09) ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Internet — Oferta sprzedaży towarów przeznaczonych przez właściciela do sprzedaży w państwach trzecich zamieszczona na rynku elektronicznym online przeznaczonym dla konsumentów w Unii — Usunięcie opakowania ze wspomnianych towarów — Dyrektywa 89/104/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Odpowiedzialność operatora rynku elektronicznego online — Dyrektywa 2000/31/WE („dyrektywa o handlu elektronicznym”) — Nakazy sądowe kierowane przeciwko temu operatorowi — Dyrektywa 2004/48/WE („dyrektywa w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej”)

(2011/C 269/05)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: L'Oréal SA, Lancôme parfums et beauté & Cie, Laboratoire Garnier & Cie, L'Oréal (UK) Limited

Strona pozwana: eBay International AG, eBay Europe SARL, eBay (UK) Limited, Stephan Potts, Tracy Ratchford, Marie Ormsby, James Clarke, Joanna Clarke, Glen Fox, Rukhsana Bi

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Wykładania art. 5 ust. 1 lit. a) oraz art. 7 ust. 1 i 2 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1), art. 9 ust. 1 lit. a) i art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywy o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178, s. 1), jak również art. 11 ust. 1 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45) — Pojęcie wprowadzania do obrotu — Próbkę perfum i produktów kosmetycznych przeznaczone do bezpłatnego oferowania konsumentom — Pojęcie używania znaku towarowego — Rejestracja przez przedsiębiorcę oznaczenia identycznego ze znakiem towarowym u usługodawcy obsługującego wyszukiwarkę internetową w celu spowodowania automatycznego wyświetlenia na ekranie, wskutek wprowadzenia wspomnianego oznaczenia jako wyszukiwanego hasła, adresu URL jego serwisu internetowego oferującego dobra i usługi identyczne z oznaczonymi tym znakiem towarowym

Sentencja

- 1) W przypadku gdy towary opatrzone znakiem towarowym zarejestrowanym w państwie członkowskim Unii lub wspólnotowym znakiem towarowym, które znajdują się w państwie trzecim i nie były wcześniej przedmiotem sprzedaży w Europejskim Obszarze Gospodarczym lub w przypadku wspólnotowego znaku towarowego — w Unii, są sprzedawane przez przedsiębiorcę za pośrednictwem rynku elektronicznego online i bez zgody właściciela znaku konsumentowi przebywającemu na terytorium, dla którego zastrzeżono dany znak, lub stanowią przedmiot oferty sprzedaży lub reklamy zamieszczonej na takim rynku skierowanej do konsumentów przebywających na wspomnianym terytorium, rzeczonemu właścicieli może sprzeciwić się tej sprzedaży, ofercie sprzedaży lub reklamie na podstawie reguł określonych w art. 5 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, zmienionej Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., lub w art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego. Do sądów krajowych należy dokonanie, indywidualnie dla każdego przypadku, oceny, czy istnieją przesłanki pozwalające na stwierdzenie, że oferta sprzedaży lub reklama wyświetlona na rynku elektronicznym online dostępnym na wspomnianym terytorium jest skierowana do konsumentów tam przebywających.
- 2) Udostępnianie przez właściciela znaku towarowego autoryzowanym dystrybutorom opatrzonych tym znakiem egzemplarzy służących zaprezentowaniu konsumentom jego towarów w autoryzowanych punktach sprzedaży oraz opatrzonych tym znakiem pojemników, z których można pobierać małe ilości w celu podarowania ich konsu-

mentom w formie bezpłatnej próbki, nie stanowi, w braku dowodów przeciwnych, wprowadzenia do obrotu w rozumieniu dyrektywy 89/104 lub rozporządzenia nr 40/94.

- 3) Artykuł 5 dyrektywy 89/104 i art. 9 rozporządzenia nr 40/94 należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego może, powołując się na przysługujące mu w związku z tym znakiem prawo wyłączne, sprzeciwić się dalszej sprzedaży towarów takich jak będące przedmiotem sprawy przed sądem krajowym z tego powodu, że osoba dokonująca dalszej sprzedaży usunęła opakowanie z tych towarów, jeżeli konsekwencją takiego pozbawienia opakowania jest brak podstawowych informacji, dotyczących na przykład tożsamości producenta lub osoby odpowiedzialnej za sprzedaż produktu kosmetycznego. W przypadku gdy usunięcie opakowania nie powoduje braku takich informacji, właściciel znaku towarowego może niemniej sprzeciwić się temu, by perfumy lub produkt kosmetyczny opatrzone należącym do niego znakiem podlegały dalszej sprzedaży bez opakowania, o ile wykaze, że usunięcie opakowania miało negatywny wpływ na wizerunek produktu i tym samym na reputację znaku.
- 4) Artykuł 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 89/104 i art. 9 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego jest uprawniony zakazać operatorowi rynku elektronicznego online prowadzenia bez jego zgody, za pomocą identycznego z tym znakiem słowa kluczowego wybranego przez owego operatora w ramach usługi odsyłania w Internecie, reklamy oznaczonych tym znakiem towarów sprzedawanych na wspomnianym rynku, jeżeli taka reklama nie pozwala lub z trudnością pozwala właściwie poinformowanemu i dostatecznie uważnemu internaucie na zorientowanie się, czy owe towary pochodzą od właściciela znaku lub z przedsiębiorstwa powiązanego z nim gospodarczo, czy też przeciwnie, od osoby trzeciej.
- 5) Operator rynku elektronicznego online nie używa, w rozumieniu art. 5 dyrektywy 89/104 i art. 9 rozporządzenia nr 40/94, oznaczeń identycznych ze znakami towarowymi lub do nich podobnych, które ukazują się w ofertach sprzedaży wyświetlanych w jego serwisie.
- 6) Artykuł 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego („dyrektywy o handlu elektronicznym”) należy interpretować w ten sposób, że ma on zastosowanie do operatora rynku elektronicznego online, jeżeli nie odgrywa on czynnej roli, która mogłaby mu pozwolić na powzięcie wiedzy o przechowywanych danych lub na sprawowanie nad nimi kontroli.

Wspomniany operator odgrywa taką rolę, jeżeli udziela wsparcia polegającego w szczególności na optymalizacji prezentacji konkretnych ofert sprzedaży lub na ich promocji.

Jeżeli operator rynku elektronicznego online nie odgrywa czynnej roli w znaczeniu opisanym w akapicie powyżej i będące przedmiotem jego działalności świadczenie usług jest objęte w konsekwencji zakresem stosowania art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/31, to wciąż w okolicznościach sprawy mogącej zakończyć się zasądzeniem odszkodowania nie może on powołać się na zwolnienie z odpowiedzialności przewidziane w tym przepisie, jeżeli wiedział o stanie faktycznym lub okolicznościach, na podstawie których przedsiębiorca wykazujący należyty staranność powinien stwierdzić bezprawność danych ofert sprzedaży, i w przypadku posiadania takiej wiedzy nie podjął niezwłocznie działań stosownie do art. 14 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy.

7) Artykuł 11 zdanie trzecie dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej należy interpretować w ten sposób, że wymaga on od państw członkowskich zapewnienia, że sądy krajowe właściwe w zakresie ochrony praw własności intelektualnej będą mogły nakazać operatorowi rynku elektronicznego online podjęcie działań, które przyczynią się nie tylko do zaprzestania naruszeń tych praw przez użytkowników owego rynku, ale także do zapobieżenia nowym naruszeniom tego rodzaju. Owe nakazy muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające, a ponadto nie mogą tworzyć ograniczeń w handlu prowadzonym zgodnie z prawem.

(¹) Dz.U. C 267 z 7.11.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Secretary of State for the Home Department przeciwko Marii Dias

(Sprawa C-325/09) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Dyrektywa 2004/38/WE — Artykuł 16 — Prawo stałego pobytu — Okresy pobytu ukończone przed datą transpozycji tej dyrektywy — Legalny pobyt — Pobyt wyłącznie w oparciu o wydaną na podstawie dyrektywy 68/360/EWG kartę pobytu i przy niespełnieniu warunków do korzystania z jakiegokolwiek prawa pobytu)

(2011/C 269/06)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Secretary of State for the Home Department

Strona pozwana: Maria Dias

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładania art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) — Wykładania art. 18 ust. 1 WE — Prawo stałego pobytu — Pojęcie legalnego pobytu — Obywatel Unii posiadający dokument pobytowy ważny przez okres pięciu lat w Zjednoczonym Królestwie wydany zgodnie z art. 4 ust. 2 dyrektywy 68/360/EWG, którego pobyt był przerywany okresami dobrowolnego bezrobocia — Dokument wydany przed wejściem w życie dyrektywy 2004/38/WE — Uwzględnienie okresów pobytu zakończonych przed dniem wejścia w życie dyrektywy?

Sentencja

Wykładni art. 16 ust. 1 i 4 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG, należy dokonywać w ten sposób, że:

— okresy pobytu, które miały miejsce przed dniem 30 kwietnia 2006 r. wyłącznie w oparciu o wydaną ważnie na mocy dyrektywy Rady 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników państw członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie kartę pobytu i przy niespełnieniu warunków pozwalających na korzystanie z jakiegokolwiek prawa pobytu, nie mogą zostać uznane za legalny pobyt do celów nabycia prawa stałego pobytu na podstawie art. 16 ust. 1 dyrektywy 2004/38 oraz

— okresy pobytu nieprzekraczające dwóch kolejnych lat w oparciu wyłącznie o kartę pobytu wydaną ważnie na mocy dyrektywy 68/360 i przy niespełnieniu warunków wymaganych do korzystania z jakiegokolwiek prawa pobytu, które miały miejsce przed dniem 30 kwietnia 2006 r. i po okresie nieprzerwanego pięcioletniego legalnego pobytu ukończonego przed tą datą, nie mogą mieć wpływu na nabycie prawa stałego pobytu na podstawie art. 16 ust. 1.

(¹) Dz.U. C 256 z 24.10.2009.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Scheuten Solar Technology GmbH przeciwko Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

(Sprawa C-397/09) (¹)

(Podatki — Dyrektywa 2003/49/WE — Wspólny system opodatkowania stosowany do odsetek i należności licencyjnych pomiędzy powiązаныmi spółkami z różnych państw członkowskich — Podatek od działalności gospodarczej — Określenie podstawy opodatkowania)

(2011/C 269/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Scheuten Solar Technology GmbH

Strona pozwana: Finanzamt Gelsenkirchen-Süd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 1 ust.1 dyrektywy Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich (Dz.U. L 157, s. 49) — Kwestia wliczenia odsetek do podstawy opodatkowania podatkiem od działalności gospodarczej spółki zobowiązanej

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego prawa podatkowego, zgodnie z którym odsetki od kwoty pożyczki, wypłacane przez spółkę z siedzibą w państwie członkowskim powiązanej z nią spółkę z siedzibą w innym państwie członkowskim, wlicza się do podstawy opodatkowania podatkiem od działalności gospodarczej, któremu podlega ta pierwsza spółka.

(¹) Dz.U. C 312 z 19.12.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Niderlandy) — IMC Securities BV przeciwko Stichting Autoriteit Financiële Markten

(Sprawa C-445/09) (¹)

(Dyrektywa 2003/6/WE — Manipulacje na rynku — Utrzymanie ceny na nienormalnym lub sztucznym poziomie)

(2011/C 269/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: IMC Securities BV

Strona pozwana: Stichting Autoriteit Financiële Markten

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Wykładnia art. 1 pkt 2 lit. a) tiret drugie dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) (Dz.U. L 96, s. 16) — Utrzymanie ceny na

nienormalnym lub sztucznym poziomie — Pojęcie — Transakcje i zlecenia powodujące krótkotrwałą fluktuację ceny

Sentencja

Wykładni art. 1 pkt 2 lit. a) tiret drugie dyrektywy 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie wykorzystywania poufnych informacji i manipulacji na rynku (nadużyć na rynku) należy dokonywać w taki sposób, że aby uznać, iż cena jednego lub wielu instrumentów finansowych została ustalona na poziomie nienormalnym lub sztucznym, nie wymaga on, by cena ta utrzymywała się na takim poziomie powyżej pewnego okresu czasu.

(¹) Dz.U. C 24 z 30.1.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal — Zjednoczone Królestwo) — Lucy Stewart przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-503/09) (¹)

(Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Artykuły 4, 10 i 10a — Krótkookresowe świadczenie z tytułu niezdolności do pracy dla młodych niepełnosprawnych — Świadczenie z tytułu choroby czy świadczenie z tytułu inwalidztwa — Przesłanki zamieszkania, obecności w chwili złożenia wniosku i uprzedniej obecności — Obywatelstwo Unii — Proporcjonalność)

(2011/C 269/09)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lucy Stewart

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal — Wykładnia art.10, 19, 28, 29 i 95a rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) — Zasiłek wypłacany bezrobotnym pomiędzy 16 a 25 rokiem życia zamieszkującym w Zjednoczonym Królestwie i niezdolnym do pracy przez okres co najmniej siedmiu miesięcy („short-term incapacity benefit in youth”) — Zakwalifikowanie tego zasiłku jako świadczenie w razie choroby lub świadczenie z tytułu inwalidztwa — Świadczenie uzależnione od spełnienia warunku zamieszkiwania

Sentencja

- 1) Świadczenie, takie jak rozpatrywane w sprawie przed sądem krajowym krótkookresowe świadczenie z tytułu niezdolności do pracy dla młodych niepełnosprawnych, stanowi świadczenie z tytułu inwalidztwa w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w wersji zmienionej i uaktualnionej rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionym rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 647/2005 z dnia 13 kwietnia 2005 r., jeżeli w chwili złożenia wniosku jest bezspeczne, iż osoba ubiegająca się o świadczenie jest dotknięta stałą lub długoterminową niepełnosprawnością.
- 2) Artykuł 10 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1408/71, we wspomnianej wersji zmienionej rozporządzeniem nr 647/2005, stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie uzależniło uzyskanie prawa do krótkookresowego świadczenia z tytułu niezdolności do pracy dla młodych niepełnosprawnych, takiego jak rozpatrywane przed sądem krajowym, od przesłanki dotyczącej posiadania zwykłego miejsca zamieszkania na jego terytorium.

Artykuł 21 ust. 1 TFUE stoi na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie uzależniło uzyskanie prawa do takiego świadczenia od:

- przesłanki dotyczącej uprzedniej obecności osoby ubiegającej się o świadczenie na jego terytorium, wykluczając wszelkie inne elementy mogące posłużyć do wykazania, iż istnieje rzeczywisty związek między osobą ubiegającą się a tym państwem członkowskim, oraz
- przesłanki obecności osoby ubiegającej się o świadczenie na jego terytorium w chwili złożenia wniosku.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-518/09) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług — Wykonywanie działalności w zakresie obrotu nieruchomościami)

(2011/C 269/10)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Rogalski i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik i N. Ruiz, advogado)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 TFUE i 56 TFUE — Wykonywanie działalności w zakresie obrotu nieruchomościami

Sentencja

- 1) Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 56 TFUE

- zezwalając na wykonywanie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami wyłącznie w ramach agencji nieruchomości;
- nakładając na spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz na pośredników w obrocie nieruchomościami z siedzibą w innych państwach członkowskich obowiązek ubezpieczenia odpowiedzialności zawodowej poprzez zawarcie umowy ubezpieczenia zgodnie z portugalskimi przepisami prawnymi;
- nakładając na spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami mające siedzibę w innych państwach członkowskich obowiązek posiadania dodatkowego kapitału własnego w rozumieniu powyższych przepisów oraz
- poddając spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami oraz pośredników w obrocie nieruchomościami z siedzibą w innych państwach członkowskich pełnemu zakresowi kontroli dyscyplinarnej Instituto de Construção e do Imobiliário IP,

oraz uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 49 TFUE i 56 TFUE

- nakładając na spółki pośrednictwa w obrocie nieruchomościami obowiązek prowadzenia wyłącznie działalności w zakresie pośrednictwa w obrocie nieruchomościami, z wyjątkiem zarządzania nieruchomościami na rachunek osób trzecich oraz
- nakładając na pośredników w obrocie nieruchomościami obowiązek prowadzenia wyłącznie działalności pośrednika w obrocie nieruchomościami.

- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus — Republika Estońska) — Rakvere Piim AS, Maag Piimatööstus AS przeciwko Veterinaar- ja Toiduamet

(Sprawa C-523/09) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Opłaty z tytułu inspekcji i kontroli sanitarnych produkcji mlecznej)

(2011/C 269/11)

Język postępowania: estoński

Sąd krajowy

Tartu Ringkonnakohus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rakvere Piim AS, Maag Piimatööstus AS

Strona pozwana: Veterinaar- ja Toiduamet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tartu Ringkonnakohus — Wykładnia art. 26 i 27 oraz załączników IV i VI do rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165, s. 1) — Obliczenie opłat należnych z tytułu urzędowych kontroli produkcji mlecznej — Pobór opłat odpowiadających stawkom minimalnym stosowanym na podstawie tego rozporządzenia, ale wyższym od rzeczywistych kosztów poniesionych przez właściwe organy w związku z kontrolami urzędowymi

Sentencja

Artykuł 27 ust. 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt należy interpretować w ten sposób, iż zezwala on państwu członkowskiemu na pobieranie bez konieczności przyjęcia środków wykonawczych na płaszczyźnie krajowej opłat w wysokości stawek minimalnych przewidzianych w sekcji B załącznika IV do tego rozporządzenia, nawet jeżeli koszty poniesione przez właściwe organy w związku z inspekcjami i kontrolami sanitarnymi przewidzianymi w tym rozporządzeniu są niższe od tych stawek, a nie są spełnione przesłanki zastosowania art. 27 ust. 6 tego rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia — Włochy) — Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl, Eolica di Altamura Srl przeciwko Regione Puglia

(Sprawa C-2/10) (¹)

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 92/43/EWG — Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Specjalne obszary ochrony należące do europejskiej sieci ekologicznej Natura 2000 — Dyrektywy 2009/28/WE i 2001/77/WE — Odnawialne źródła energii — Przepisy krajowe — Zakaz lokalizacji turbin wiatrowych nieprzeznaczonych do własnego użytku — Brak oceny skutków przedsięwzięcia na środowisko naturalne)

(2011/C 269/12)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Azienda Agro-Zootecnica Franchini sarl, Eolica di Altamura Srl

Strona pozwana: Regione Puglia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia — Wykładnia dyrektyw 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 283, s. 33), Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16), Rady 79/409/WE z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, s. 1) oraz Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206, s. 7) — Uregulowania krajowe i regionalne zakazujące jakiegokolwiek przedsięwzięcia polegającego na budowie systemów produkcji energii wiatrowej nieprzeznaczonych do własnego użytku znajdujących się na obszarach OZW i OSO należących do sieci „Natura 2000” — Niedokonanie oceny oddziaływania

Sentencja

Dyrektywę Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory oraz dyrektywę Rady 79/409/WE z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa, dyrektywę 2001/77/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu uregulowań, które zakazują lokalizacji turbin wiatrowych nieprzeznaczonych do własnego użytku na obszarach należących do sieci Natura 2000 bez jakiegokolwiek uprzedniej oceny skutków przedsięwzięcia dla środowiska na obszarze, na którym ma być ono realizowane, o ile przestrzegane są zasady niedyskryminacji i proporcjonalności.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Korkein hallinto-oikeus — Finlandia) — postępowania wszczęte przez Bureau National Interprofessionnel du Cognac

(Sprawy połączone C-4/10 i C-27/10) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 110/2008 — Oznaczenia geograficzne napojów spirytusowych — Stosowanie w czasie — Znak towarowy zawierający oznaczenie geograficzne — Używanie skutkujące sytuacją mogącą stanowić naruszenie oznaczenia geograficznego — Odmowa rejestracji lub nieważność takiego znaku towarowego — Bezpośrednie stosowanie rozporządzenia)

(2011/C 269/13)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

postępowania wszczęte przez Bureau National Interprofessionnel du Cognac

Przy udziale: Gust. Ranin Oy

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Korkein hallinto-oikeus — Wykładnia pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1) oraz art. 16 i 23 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U. L 39, s. 16) — Zależność między znakami towarowymi a chronionymi oznaczeniami geograficznymi — Rejestracja graficznego znaku towarowego zawierającego między innymi oznaczenie geograficzne „Cognac” dla napojów spirytusowych niespełniających warunków używania tego oznaczenia geograficznego

Sentencja

- 1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 znajduje zastosowanie do oceny ważności rejestracji znaku towarowego zawierającego oznaczenie geograficzne chronione na podstawie tego rozporządzenia, jeżeli rejestracja została dokonana przed wejściem w życie wspomnianego rozporządzenia.
- 2) Artykuły 23 i 16 rozporządzenia nr 110/2008 należy interpretować w ten sposób, że:
 - właściwe krajowe organy mają obowiązek, na podstawie art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, odmowy lub unieważnienia rejestracji znaku towarowego zawierającego chronione oznaczenie geograficzne i nieobjętego odstępstwem czasowym przewidzianym w ust. 2 tego artykułu, w przypadku gdy używanie takiego znaku skutkowałoby sytuacjami, o których mowa w art. 16 wspomnianego rozporządzenia;
 - przypadek taki jak objęty drugim pytaniem prejudycjalnym, a mianowicie rejestracja znaku towarowego zawierającego oznaczenie geograficzne lub tłumaczenie tego oznaczenia użyte jako pojęcie rodzajowe dla napojów spirytusowych niespełniających wymogów przewidzianych dla tego oznaczenia, wchodzi w zakres sytuacji, o których mowa w art. 16 lit. a) i b) rozporządzenia nr 110/2008, bez uszczerbku dla ewentualnego zastosowania innych zasad sformułowanych w art. 16.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — Etimine SA przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-14/10) (¹)

(Środowisko naturalne i ochrona zdrowia ludzi — Dyrektywa 67/548/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 — Klasyfikacja węglanów niklu, wodorotlenków niklu oraz szeregu pogrupowanych związków niklu jako substancji niebezpiecznych — Ważność dyrektyw 2008/58/WE i 2009/2/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 790/2009 — Dostosowanie tych klasyfikacji do postępu technicznego i naukowego — Ważność — Metody oceny swoistych właściwości tych substancji — Oczywisty błąd w ocenie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 269/14)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nickel Institute

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ważność dyrektywy Komisji 2008/58/WE z dnia 21 sierpnia 2008 r. dostosowującej po raz trzydziesty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 246, s.1) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 790/2009 z dnia 10 sierpnia 2009 r. dostosowującego do postępu naukowo technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 235, s.1) w zakresie dotyczącym ponownej klasyfikacji węglanów niklu jako substancji rakotwórczej — Niewłaściwa, w stosunku do wymogów ustanowionych w załączniku VI do dyrektywy 67/548/EWG, ocena swoistych właściwości węglanów niklu

Sentencja

Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała występowania jakiegokolwiek elementu, który byłby w stanie wpłynąć na ważność, z jednej strony, dyrektywy Komisji 2008/58/WE z dnia 21 sierpnia 2008 r. dostosowującej po raz trzydziesty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji,

pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych oraz dyrektywy Komisji 2009/2/WE z dnia 15 stycznia 2009 r. dostosowującej po raz trzydziesty pierwszy do postępu technicznego dyrektywę 67/548 EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych oraz, z drugiej strony, rozporządzenia Komisji (WE) nr 790/2009 z dnia 10 sierpnia 2009 r. dostosowującego do postępu naukowo-technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin w zakresie, w jakim te dyrektywy i to rozporządzenie zaklasyfikowały jako rakotwórcze dla ludzi kategorii 1, mutagenne kategorii 3 i działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 2 substancje takie jak niektóre węglany niklu, wodorotlenki niklu oraz inne rozpatrywane przez sąd krajowy pogrupowane związki niklu.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Zjednoczone Królestwo) — Etimine SA przeciwko Secretary of State for Work and Pensions

(Sprawa C-15/10) (¹)

(Środowisko naturalne i ochrona zdrowia ludzi — Dyrektywa 67/548/EWG — Rozporządzenie (WE) nr 1272/2008 — Substancje zawierające borany — Klasyfikacja substancji jako działających szkodliwie na rozrodczość kategorii 2 — Dyrektywa 2008/58/WE i rozporządzenie (WE) nr 790/2009 — Dostosowanie tych klasyfikacji do postępu technicznego i naukowego — Ważność — Metody oceny swoistych właściwości tych substancji — Oczywisty błąd w ocenie — Podstawa prawna — Obowiązek uzasadnienia — Zasada proporcjonalności)

(2011/C 269/15)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Etimine SA

Strona pozwana: Secretary of State for Work and Pensions

Przy udziale: Borax Europe Ltd

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ważność dyrektywy Komisji 2008/58/WE z dnia 21 sierpnia 2008 r. dostosowującej po raz trzydziesty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych (Dz.U. L 246, s.1) oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 790/2009 z dnia 10 sierpnia 2009 r. dostosowującego do postępu naukowo technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfi-

kacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz.U. L 235, s.1) w zakresie dotyczącym klasyfikacji boranów jako substancji działających szkodliwie na rozrodczość — Dokonanie błędnej oceny ryzyka istniejącego przy normalnym obchodzeniu się z substancją i normalnym jej użyciu, którego wystąpienie wymagane jest w załączniku VI do dyrektywy 67/548/EWG

Sentencja

Analiza pytań prejudycjalnych nie wykazała występowania jakiegokolwiek elementu, który byłby w stanie wpłynąć na ważność, z jednej strony, dyrektywy Komisji 2008/58/WE z dnia 21 sierpnia 2008 r. dostosowującej po raz trzydziesty do postępu technicznego dyrektywę Rady 67/548/EWG w sprawie zbliżenia przepisów ustawodawczych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, pakowania i etykietowania substancji niebezpiecznych oraz, z drugiej strony, rozporządzenia Komisji (WE) nr 790/2009 z dnia 10 sierpnia 2009 r. dostosowującego do postępu naukowo technicznego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin w zakresie, w jakim ta dyrektywa i to rozporządzenie zaklasyfikowały jako działające szkodliwie na rozrodczość kategorii 2 pewne zawierające borany substancje.

(¹) Dz.U. C 63 z 13.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Bíróság — Republika Węgierska) — Károly Nagy przeciwko Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

(Sprawa C-21/10) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Finansowanie z EFOGR — Rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 i nr 817/2004 — Wspólnotowe wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Wspólnotowe wsparcie rolnośrodowiskowych metod produkcji — Pomoc rolnośrodowiskowa inna niż pomoc dotycząca zwierząt, której przyznanie jest uzależnione od określonej gęstości hodowlanej — Stosowanie zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli — System identyfikacji i rejestracji bydła — Obowiązek informowania przez organy krajowe o warunkach kwalifikowalności)

(2011/C 269/16)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővárosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Károly Nagy

Strona pozwana: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság (Węgry) — Wykładnia art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia (Dz.U. Dz 160, s. 80), a także art. 68 rozporządzenia Komisji (WE) z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania

rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 (Dz.U. L 153, s. 30) — Odmowa przyznania rolnikowi pomocy rolnośrodowiskowej z powodu braku zarejestrowania zwierząt w zintegrowanym systemie zarządzania i kontroli dotyczącym niektórych systemów pomocy wspólnotowej — Brak stwierdzony wyłącznie w następstwie kontroli krzyżowych przewidzianych w ww. systemie — Stosowanie zintegrowanego systemu do pomocy rolnośrodowiskowej, która nie jest premią „zwierzęcą”, lecz jej przyznanie jest uzależnione od określonej gęstości hodowlanej

Sentencja

- 1) W odniesieniu do pomocy opartej na art. 22 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich ze środków Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1783/2003 z dnia 29 września 2003 r., uzależnionej od przesłanki gęstości hodowlanej, przepis ten, a także art. 68 rozporządzenia Komisji (WE) nr 817/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 zezwalają właściwym organom na przeprowadzanie kontroli krzyżowych z danymi zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli, a w szczególności na oparcie się na danych zawartych w banku danych krajowego systemu identyfikacji i rejestracji bydła, takiego jak Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer (węgierski system identyfikacji i rejestracji bydła).
- 2) Artykuł 22 rozporządzenia nr 1257/1999, ze zmianami, i art. 68 rozporządzenia nr 817/2004 zezwalają właściwym organom w trakcie kontroli przesłanek kwalifikowalności do korzystania z pomocy rolnośrodowiskowej przewidzianej w rzeczonym art. 22 na to, aby kontrolowały one wyłącznie dane z krajowego systemu identyfikacji i rejestracji bydła, takiego jak Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer, w celu odmówienia tej pomocy, bez konieczności przeprowadzania innych kontroli.
- 3) Artykuł 22 rozporządzenia nr 1257/1999, ze zmianami, i art. 68 rozporządzenia nr 817/2004, interpretowane w świetle art. 16 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji [zarządzania] i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 nakładają na organy krajowe, w zakresie w jakim kontrolują one wyłącznie dane z krajowego systemu identyfikacji i rejestracji bydła, takiego jak Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer, w celu kontroli przesłanek kwalifikowalności do korzystania z pomocy rolnośrodowiskowej przewidzianej w rzeczonym art. 22, uzależnionej od przesłanki gęstości bydła, obowiązek informowania o przesłankach kwalifikowalności polegający na poinformowaniu rolnika, którego pomoc ta dotyczy, o tym, że wszystkie zwierzęta, które nie zostaną prawidłowo zidentyfikowane lub zarejestrowane w owym systemie krajowym, zostaną uznane za zwierzęta, w odniesieniu do których stwierdzono nieprawidłowości, które mogą wywoływać skutki prawne takie jak obniżenie danej pomocy lub jej wyłączenie.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Viking Gas A/S przeciwko Kosan Gas A/S, dawniej BP Gas A/S

(Sprawa C-46/10) (¹)

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Artykuły 5 i 7 — Butle na gaz chronione jako trójwymiarowy znak towarowy — Wprowadzenie na rynek przez wyłączono licencjobiorcę — Działalność konkurenta licencjobiorcy polegająca na napełnianiu tych butli)

(2011/C 269/17)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Højesteret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Viking Gas A/S

Strona pozwana: Kosan Gas A/S, dawniej BP Gas A/S

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia art. 5 i 7 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. L 40, s. 1) — Wprowadzenie do obrotu przez wyłączono licencjobiorcę butli gazowych wykonanych z kompozytu, których kształt jest zarejestrowany jako krajowy i wspólnotowy trójwymiarowy znak towarowy tworzony przez opakowanie — Działalność konkurenta licencjobiorcy polegająca na napełnianiu butli gazowych licencjobiorcy wykonanych z kompozytu i na sprzedaży gazu w tych butlach po umieszczeniu na nich samoprzylepnej etykiety zawierającej informację, że operacja napełnienia butli została przeprowadzona przez konkurenta, bez uprzedniego usunięcia z nich znaków towarowych, graficznego i słownego, wyłączono licencjobiorcy.

Sentencja

Artykuły 5 i 7 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że nie pozwalają one posiadaczowi wyłącznej licencji na używanie gazowych butli kompozytowych przeznaczonych do ponownego użytku, których kształt jest chroniony jako trójwymiarowy znak towarowy i na których posiadacz umieścił swoją nazwę i swoje logo zarejestrowane jako znaki towarowe słowny i graficzny, na sprzeciwianie się temu, by butle te po ich zakupie przez konsumentów, którzy następnie zużyli gaz pierwotnie w nich zawarty, zostały wymienione przez osobę trzecią za opłatą na butle kompozytowe napełnione gazem nie pochodzącym od tego posiadacza, chyba że tenże posiadacz może się powołać na słuszny powód w rozumieniu art. 7 ust. 2 dyrektywy 89/104.

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Austria) — Gentcho Pavlov, Gregor Famira przeciwko Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

(Sprawa C-101/10) ⁽¹⁾

(Stosunki zewnętrzne — Układy stowarzyszeniowe — Uregulowanie krajowe wykluczające przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej wpis obywateli bułgarskich na listę aplikantów adwokackich — Zgodność takiego uregulowania z zakazem wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do warunków pracy, przewidzianym w układzie stowarzyszeniowym WE–Bułgaria)

(2011/C 269/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gentcho Pavlov, Gregor Famira

Strona pozwana: Ausschuss der Rechtsanwaltskammer Wien

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberste Berufungs- und Disziplinarcommission — Wykładnia art. 38 ust. 1 Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony (Dz.U. L 358 z dnia 31.12.1994 r., s. 3) — Zakaz wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w odniesieniu do warunków pracy — Zgodność z tym przepisem uregulowania krajowego wykluczającego przed przystąpieniem Bułgarii do Unii Europejskiej wpis obywateli bułgarskich na listę aplikantów adwokackich — Bezpośrednia skuteczność tego przepisu

Sentencja

Zasadę niedyskryminacji określoną w art. 38 ust. 1 tiret pierwsze Układu europejskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Bułgarii, z drugiej strony, zawartego i zatwierdzonego w imieniu Wspólnot decyzją 94/908/EWWiS, WE, Euratom Rady i Komisji z dnia 19 grudnia 1994 r., należy interpretować w ten sposób, że nie stała ona na przeszkodzie przed przystąpieniem Republiki Bułgarii do Unii Europejskiej przepisom państwa członkowskiego, takim jak ujęte w § 30 ust. 1 i 5 Österreichische Rechtsanwaltsordnung (austriackiej ordynacji adwokackiej) w brzmieniu mającym zastosowanie do sporu przed sądem krajowym, na mocy których obywatel bułgarski ze względu na nałożoną przez te przepisy przesłankę związaną z obywatelstwem nie mógł uzyskać wpisu na listę aplikantów adwokackich ani w konsekwencji zaświadczenia o uprawnieniu do reprezentowania przed sądem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Ireland — Irlandia) — Patrick Kelly przeciwko National University of Ireland (University College, Dublin)

(Sprawa C-104/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywy 76/207/EWG, 97/80/WE i 2002/73/WE — Dostęp do kształcenia zawodowego — Zasada równego traktowania kobiet i mężczyzn — Odrzucenie kandydatury — Dostęp kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe do informacji dotyczących kwalifikacji innych kandydatów)

(2011/C 269/19)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

High Court of Ireland

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Patrick Kelly

Strona pozwana: National University of Ireland (University College, Dublin)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Ireland — Wykładnia art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć (Dz.U. 1998, L 14, s.6), art. 4 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. L 39, s. 40) i art. 3 dyrektywy 2002/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę Rady 76/207/EWG (Dz.U. 269, s.15) — Kandydat, który nie uzyskał dostępu do kształcenia zawodowego i który zarzuca naruszenie zasady równego traktowania — Wniosek o uzyskanie dostępu do informacji na temat kwalifikacji innych kandydatów

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 97/80/WE Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. dotyczącej ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć należy dokonywać w ten sposób, że nie uprawnia on kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe, który uważa, że odmówiono mu dostępu do takiego kształcenia z uwagi na nieprzestrzeganie zasady równego traktowania, do uzyskania informacji posiadanych przez organizatora rzeczowego kształcenia dotyczących kwalifikacji innych kandydatów ubiegających się o takie kształcenie, tak aby był on w stanie przedstawić zgodnie z omawianym przepisem „fakty, z których można domniemywać istnienie bezpośredniej lub pośredniej dyskryminacji”.

Nie można jednak wykluczyć, że odmówienie przez stronę pozwaną dostępu do informacji w kontekście przedstawiania takich faktów może zagrozić realizacji celu wytyczonego przez omawianą dyrektywę, a tym samym pozbawić zwłaszcza art. 4 ust. 1 te same dyrektywy jego skuteczności (effet utile). Do sądu krajowego należy weryfikacja, czy tak jest w przypadku sprawy w postępowaniu głównym.

- 2) Wykładni art. 4 dyrektywy Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy lub art. 1 pkt 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającej dyrektywę 76/207 należy dokonywać w ten sposób, że nie uprawniają one kandydata ubiegającego się o kształcenie zawodowe do uzyskania informacji posiadanych przez organizatora rzeczonego kształcenia dotyczących kwalifikacji innych kandydatów na takie studia ani dlatego że kandydat ten uważa, iż nie miał dostępu do rzeczonego kształcenia „na podstawie takich samych kryteriów” jak inni kandydaci oraz że stał się przedmiotem dyskryminacji ze względu na płeć, o której mowa w tymże art. 4, ani dlatego że kandydat ten twierdzi, że stał się przedmiotem dyskryminacji ze względu na płeć, o której mowa w omawianym art. 1 pkt 3, jeżeli chodzi o dostęp do tego kształcenia zawodowego.
- 3) W przypadku gdy kandydat ubiegający się o kształcenie zawodowe może powołać się na dyrektywę 97/80, aby uzyskać informacje będące w posiadaniu organizatora tego kształcenia dotyczące kwalifikacji innych ubiegających się o to kształcenie kandydatów, na to prawo dostępu mogą mieć wpływ normy prawa Unii dotyczące poufności.
- 4) Obowiązek przewidziany w art. 267 ust. 3 TFUE nie ulega zmianie w zależności od tego, czy w danym państwie członkowskim funkcjonuje kontrydiktoryjny, czy też inkwizycyjny system prawa.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.10

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB) przeciwko Beneo Orafiti SA

(Sprawa C-150/10) (¹)

(Rolnictwo — Wspólna organizacja rynków — Cukier — Charakter i zakres kwot przejściowych przydzielonych przedsiębiorstwu produkującemu cukier — Możliwość skorzystania przez przedsiębiorstwo otrzymujące pomoc restrukturyzacyjną w roku gospodarczym 2006/2007 z przydzielonej mu kwoty przejściowej — Obliczenie kwoty podlegającej zwrotowi i kary w przypadku nieprzestrzegania zobowiązań podjętych w ramach planu restrukturyzacji — Zasada ne bis in idem)

(2011/C 269/20)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Strona pozwana: Beneo Orafiti SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Wykładni art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006 z dnia 27 marca 2006 r. ustanawiającego środki przejściowe w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 i (WE) nr 314/2002 (Dz.U. L 89, s. 11) — Wykładni art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 58, s. 42) — Wykładni art. 26 i 27 rozporządzenia Komisji nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 (Dz.U. L 176, s. 32) — Charakter i zakres kwot przejściowych przydzielonych przedsiębiorstwu produkującemu cukier — Zgodność z przepisami unijnymi przydziału kwoty przejściowej przedsiębiorstwu korzystającemu z pomocy restrukturyzacyjnej w roku gospodarczym 2006/2007 — Obliczenie kwoty podlegającej zwrotowi i kary w przypadku nieprzestrzegania zobowiązań podjętych w ramach planu restrukturyzacji

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. ustanawiającego tymczasowy system restrukturyzacji przemysłu cukrowniczego we Wspólnocie i zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1290/2005 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej należy interpretować w ten sposób, że zawarty w nim termin „kwota” obejmuje również kwoty przejściowe, o których mowa w art. 9 rozporządzenia Komisji (WE) nr 493/2006 z dnia 27 marca 2006 r. ustanawiającego środki przejściowe w ramach reformy wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru i zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1265/2001 i (WE) nr 314/2002.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 320/2006 należy interpretować w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym wspomniane w tym przepisie zobowiązanie zrzeczenia się kwoty mającej zastosowanie do produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, przydzielonej temu przedsiębiorstwu, którą to przedsiębiorstwo z kolei przydzieliło jednej lub kilku swoim fabrykom, staje się skuteczne z dniem, w którym — mając na uwadze informacje przekazane mu lub opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — przedsiębiorstwo, które podejmuje to zobowiązanie, jest w stanie dowiedzieć się jako przedsiębiorstwo zachowujące zwykłą staranność, że zdaniem właściwych władz spełnione są warunki uzyskania pomocy restrukturyzacyjnej określone w art. 5 ust. 2 tego rozporządzenia.
- 3) Artykuł 26 ust. 1 i art. 27 rozporządzenia Komisji (WE) nr 968/2006 z dnia 27 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 320/2006 oraz art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru należy interpretować w ten sposób, iż produkcja taka jak ta, której dotyczy sprawa przed sądem krajowym, przy założeniu, iż jest sprzeczna ze wspomnianym w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 320/2006 zobowiązaniem zrzeczenia się kwoty mającej zastosowanie do produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, przydzielonej temu przedsiębiorstwu, którą to przedsiębiorstwo z kolei przydzieliło jednej lub kilku swoim fabrykom, może prowadzić do zwrotu pomocy, nałożenia kary i pobrania opłaty

za nadwyżki, przewidzianych odpowiednio w tych przepisach. Jeżeli chodzi o karę przewidzianą w art. 27 ust. 3 rozporządzenia nr 968/2006, do sądu krajowego należy ocena, czy w świetle wszystkich okoliczności zawisłej przed nim sprawy przypadek niezgodności może zostać zakwalifikowany jako celowy lub wynikający z rażącego niedbalstwa. Zasady *ne bis in idem*, proporcjonalności i niedyskryminacji należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie kumulatywnemu zastosowaniu tych środków.

- 4) Artykuł 26 ust. 1 rozporządzenia nr 968/2006 należy interpretować w ten sposób, że przy założeniu, iż w okolicznościach takich jak w sprawie przed sądem krajowym przedsiębiorstwo wypełniło swoje zobowiązanie częściowego demontażu urządzeń produkcyjnych w danych fabrykach, lecz nie wypełniło wspomnianego w art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 320/2006 zobowiązania zrzeczenia się kwoty mającej zastosowanie do produkcji cukru, izoglukozy i syropu inulinowego, przydzielonej temu przedsiębiorstwu, którą to przedsiębiorstwo z kolei przydzieliło jednej lub kilku swoim fabrykom, sumę pomocy podlegającej zwrotowi stanowi część pomocy odpowiadająca zobowiązaniu, które nie zostało wypełnione. Tę część pomocy należy określić na podstawie sum ustalonych w art. 3 ust. 5 rozporządzenia nr 320/2006.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Niemcy) — Gerard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10) przeciwko krajowi związkowemu Hesja

(Sprawy połączone C-159/10 i C-160/10) (¹)

(Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 6 ust. 1 — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Obowiązkowe przejście na emeryturę prokuratorów po ukończeniu przez nich 65. roku życia — Zgodne z przepisami prawa cele uzasadniające nierówne traktowanie ze względu na wiek — Spójność ustawodawstwa)

(2011/C 269/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Gerard Fuchs (C-159/10), Peter Köhler (C-160/10)

Strona pozwana: kraj związkowy Hesja

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgericht Frankfurt am Main — Wykładnia art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Zakaz dyskryminacji ze względu na wiek — Uregulowanie krajowe, zgodne z którym urzędnik, który ukończył 65. rok życia, przechodzi obowiązkowo na emeryturę — Zgodne z przepisami prawa cele uzasadniające nierówne traktowanie ze względu na wiek

Sentencja

- 1) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy nie stoi na przeszkodzie obowiązywaniu ustawy, takiej jak Hessisches Beamtenengesetz (ustawy o służbie cywilnej kraju związkowego Hesja), w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 14 grudnia 2009 r., która przewiduje obowiązkowe przejście na emeryturę urzędników mianowanych dożywotnio, w niniejszej sprawie prokuratorów, z chwilą ukończenia przez nich 65. roku życia, z zastrzeżeniem możliwości kontynuowania przez nich wykonywania pracy, gdy wymaga tego interes służby, maksymalnie do czasu ukończenia przez nich 68. roku życia, w zakresie, w jakim celem tej ustawy jest ustanowienie „korzystnej struktury wiekowej”, mającej wspierać zatrudnienie i awanse młodych pracowników, zoptymalizowanie zarządzania zasobami ludzkimi i tym samym zapobieganie sporom dotyczącym zdolności pracownika do wykonywania pracy po osiągnięciu przez niego pewnego wieku, i w jakim ustawa ta pozwala na osiągnięcie tego celu za pomocą właściwych i koniecznych do tego środków.
- 2) Aby wykazać właściwy i konieczny charakter danego środka, środek ten nie może okazać się nierozsądny z punktu widzenia realizowanego celu i musi być oparty na informacjach, których wartość dowodową ocenia sąd krajowy.
- 3) Ustawa, taka jak Hessisches Beamtenengesetz, w brzmieniu zmienionym ustawą z dnia 14 grudnia 2009 r., która przewiduje obowiązkowe przejście na emeryturę prokuratorów po ukończeniu przez nich 65. roku życia nie jest niespójna z tego tylko powodu, że w pewnych przypadkach umożliwia im pracę do czasu ukończenia 68. roku życia, że ponadto zawiera przepisy, których celem jest hamowanie przechodzenia na emeryturę przed ukończeniem 65. roku życia, i że inne przepisy prawne tego państwa członkowskiego przewidują kontynuację wykonywania pracy przez pewnych urzędników, w szczególności urzędników z wyboru, po osiągnięciu przez nich tego wieku, jak również stopniowe podwyższanie wieku emerytalnego z 65. do 67. roku życia.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Tural Oguz przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-186/10) (¹)

(Układ stowarzyszeniowy EWG–Turcja — Artykuł 41 ust. 1 protokołu dodatkowego — Klauzula „standstill” — Swoboda przedsiębiorczości — Odmowa przedłużenia pozwolenia na pobyt obywatela tureckiego, który prowadził działalność gospodarczą z naruszeniem warunków określonych w tym pozwoleniu — Nadużycie prawa)

(2011/C 269/22)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Tural Oguz

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

Przy udziale: Centre for Advice on Individual Rights in Europe

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 41 ust. 1 Protokołu dodatkowego i Protokołu finansowego, podpisanych w dniu 23 listopada 1970 r., załączonych do Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją i w sprawie środków, jakie należy podjąć celem ich wprowadzenia w życie (Dz.U. L 293, s. 4) — Klauzula standstill — Zakres — Zakaz wprowadzania przez państwa członkowskie nowych ograniczeń w swobodzie przedsiębiorczości i swobodzie świadczenia usług — Obywatel turecki, który podejmuje działalność gospodarczą w Zjednoczonym Królestwie po uzyskaniu pozwolenia na pobyt pod warunkiem niewykonywania żadnej działalności zawodowej bez zgody Secretary of State — Odmowa przedłużenia pozwolenia na pobyt ze względu na naruszenie jego warunków

Sentencja

Wykładni art. 41 ust. 1 protokołu dodatkowego podpisanego w dniu 23 listopada 1970 r. w Brukseli oraz zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu Wspólnoty rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2760/72 z dnia 19 grudnia 1972 r. należy dokonywać w ten sposób, że może na niego powoływać się obywatel turecki, posiadający pozwolenie na pobyt w państwie członkowskim, obwarowane warunkiem niepodjęcia żadnej działalności gospodarczej lub zawodowej, który z naruszeniem tego warunku podejmuje jednak działalność na własny rachunek, a następnie zwraca się z wnioskiem do władz krajowych o przedłużenie pozwolenia na pobyt ze względu na działalność gospodarczą, jaką w międzyczasie podjął.

⁽¹⁾ Dz.U. C 179 z 3.7.2010.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Paderborner Brauerei Haus Cramer KG przeciwko Hauptzollamt Bielefeld

(Sprawa C-196/10) ⁽¹⁾

(Wspólna taryfa celna — Nomenklatura scalona — Klasyfikacja taryfowa — Pozycje 2203 i 2208 — „Malt beer base” przeznaczony do produkcji napoju mieszanego)

(2011/C 269/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Paderborner Brauerei Haus Cramer KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Bielefeld

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia Nomenklatury Scalonej zmienionej rozporządzeniami Komisji (WE) nr 2031/2001 z dnia 6 sierpnia 2001 r. (Dz.U. L 279, s. 1) i (WE) nr 1832/2002 z dnia 1 sierpnia 2002 r. (Dz.U. L 290, s. 1) — „Malt beer base” o zawartości alkoholu 14 %, otrzymany z piwa warzonego w szczególnej procedurze obejmującej klarowanie i ultrafiltrację przeznaczony do produkcji napoju mieszanego na bazie piwa — Klasyfikacja do pozycji CN 2203 lub do pozycji CN 2208?

Sentencja

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2587/91 z dnia 26 lipca 1991 r., powinno być interpretowane w ten sposób, że płyn tego rodzaju, jak płyn będący przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, zwany „malt beer base”, o zawartości alkoholu 14 % obj., otrzymany z piwa warzonego, które poddano klarowaniu, a następnie ultrafiltracji prowadzącej do rozcieńczenia takich składników jak substancje goryczkowe i białko, należy zaklasyfikować do pozycji 2208 Nomenklatury Scalonej zawartej w załączniku I do wskazanego rozporządzenia w zmienionym brzmieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA)

(Sprawa C-252/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Zamówienia publiczne — Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) — Postępowanie przetargowe dotyczące programu „SafeSeaNet” — Decyzja odrzucająca ofertę oferenta — Kryteria udzielenia zamówienia — Podkryteria — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 269/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) (przedstawiciele: J. Menze, pełnomocnik oraz J. Stuyck i A.M. Vandromme, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 2 marca 2010 r. w sprawie T-70/05 (Evropaiki Dynamiki przeciwko EMSA), w zakresie w jakim oddalone zostało w nim żądanie wnoszącej odwołanie stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiej Agencji Bezpieczeństwa Morskiego (EMSA) z dnia 6 stycznia 2005 r. odrzucającej ofertę przedłożoną przez wnoszącą odwołanie w ramach postępowania przetargowego dotyczącego zatwierdzenia programu SafeSeaNet i jego dalszego rozwoju

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 221 z 14.8.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Gorj — Rumunia) — Iulian Andrei Nisipeanu przeciwko Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, Administrația Finanțelor Publice Targu-Cărbunești, Administrația Fondului pentru Mediu

(Sprawa C-263/10) (¹)

(Podatki wewnętrzne — Artykuł 110 TFUE — Podatek od zanieczyszczeń pobierany przy pierwszej rejestracji pojazdów samochodowych)

(2011/C 269/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Tribunalul Gorj

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Iulian Andrei Nisipeanu

Strona pozwana: Direcția Generală a Finanțelor Publice Gorj, Administrația Finanțelor Publice Targu-Cărbunești, Administrația Fondului pentru Mediu

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunalul Gorj — Rejestracja używanych pojazdów uprzednio zarejestrowanych w innym państwie członkowskim — Podatek środowiskowy ciążyący na pojazdach samochodowych przy ich pierwszej rejestracji w państwie członkowskim — Kwalifikacja kryterium „daty pierwszej rejestracji” — Zgodność przepisów krajowych z art. 110 TFUE — Ważność zwolnienia z zapłaty podatku, wprowadzonego dla pewnych kategorii pojazdów — Ewentualne zastosowanie zasady „zanieczyszczający płaci”

Sentencja

Artykuł 110 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie ustanowieniu przez państwo członkowskie podatku od zanieczyszczeń emitowanych przez pojazdy samochodowe, pobieranego przy pierwszej rejestracji pojazdu w tym państwie członkowskim, jeżeli ten środek podatkowy zostaje ukształtowany w sposób zniechęcający do wprowadzania do ruchu w tymże państwie członkowskim pojazdów

używanych nabytych w innych państwach członkowskich, nie zniechęcając równocześnie do nabywania na rynku krajowym pojazdów używanych w tym samym wieku i o takim samym stopniu zużycia.

(¹) Dz.U. C 234 z 28.08.2010

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 21 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Telefónica de España, SA przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-284/10) (¹)

(Dyrektywa 97/13/WE — Wspólne przepisy ramowe dotyczące ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w sektorze usług telekomunikacyjnych — Oplaty i należności stosowane do przedsiębiorstw posiadających zezwolenia ogólne — Artykuł 6 — Wykładnia — Przepisy krajowe ustanawiające opłatę roczną naliczaną na podstawie procentowego udziału w przychodach brutto z użytkowania)

(2011/C 269/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Telefónica de España, SA

Strona pozwana: Administración del Estado

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych postanowień ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji w dziedzinie usług telekomunikacyjnych [a w szczególności jej art. 6] (Dz.U. L 117, s. 15) — Oplaty i należności obciążające przedsiębiorców posiadających zezwolenia ogólne — Nałożenie ciężarów pieniężnych innych niż dozwolone przez dyrektywę i przeznaczone na cele nieprzewidziane w dyrektywie

Sentencja

Wykładni art. 6 dyrektywy 97/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 kwietnia 1997 r. w sprawie wspólnych przepisów ramowych dotyczących ogólnych zezwoleń i indywidualnych licencji [zezwoleń] w dziedzinie usług telekomunikacyjnych należy dokonywać w ten sposób, iż nie są z nim sprzeczne uregulowania państwa członkowskiego, które ustanawiają opłatę nakładaną na posiadaczy zezwoleń ogólnych, naliczaną w okresach rocznych i w oparciu o przychody brutto podmiotów zobowiązanych uzyskiwane z użytkowania, mającą na celu pokrycie kosztów administracyjnych związanych z postępowaniami dotyczącymi wydawania, zarządzania, kontroli i wykonywania tych zezwoleń, o ile całkowite przychody uzyskane przez państwo z tytułu takiej opłaty nie przekraczają tych całkowitych kosztów, czego zbadanie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău — Rumunia) — Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești przeciwko Ștefanowi Agafițeiowi i in.

(Sprawa C-310/10) ⁽¹⁾

(Prawa sędziów i prokuratorów w zakresie wynagrodzeń — Dyskryminacja ze względu na przynależność do danej kategorii społeczno-zawodowej lub miejsce pracy — Przesłanki przyznania odszkodowania za poniesioną szkodę — Dyrektywy 2000/43/WE i 2000/78/WE — Brak możliwości zastosowania — Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(2011/C 269/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd krajowy

Curtea de Apel Bacău

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești

Strona pozwana: Ștefan Agafiței, Raluca Apetroaei, Marcel Bărbieru, Sorin Budeanu, Luminița Chiagă, Mihaela Crăciun, Sorin-Vasile Curpân, Mihaela Dabija, Mia-Cristina Damian, Sorina Danalache, Oana-Alina Dogaru, Geanina Dorneanu, Adina-Cătălina Galavan, Gabriel Grancea, Mădălina Radu (Hobjilă), Nicolae Cătălin Iacobuț, Roxana Lăcătușu, Sergiu Lupașcu, Smaranda Maștei, Silvia Mărmureanu, Maria Oboroceanu, Simona Panfil, Oana-Georgeta Pânzaru, Laurențiu Păduraru, Elena Pirjol-Năstase, Ioana Pocovnicu, Alina Pușcașu, Cezar Ștefănescu, Roxana Ștefănescu, Ciprian Țimiraș, Cristina Vintilă

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Bacău — Wykładnia art. 15 dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne (Dz.U. L 180, s. 22) — Wykładnia art. 17 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Krajowe przepisy przewidujące różnicę w traktowaniu w odniesieniu do praw sędziów i prokuratorów w zakresie wynagrodzeń uzasadnioną specjalistyczną dziedziną działalności prokuratorów Direcția Națională Anticorupție (krajowej dyrekcji ds. zwalczania korupcji) i Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (dyrekcji śledczej ds. zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu) — Ewentualna dyskryminacja w braku obiektywnych kryteriów odnoszących się do konkretnych wymogów w zakresie wyższych kwalifikacji — Krajowe przepisy transponujące uznane za niekonstytucyjne w zakresie, w jakim upoważniają sądy krajowe do stwierdzenia nieważności aktów normatywnych uznanych za dyskryminacyjne i przyznania, na mocy orzeczenia, praw w zakresie wynagrodzeń nieprzewidzianych przez ustawę

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Bacău (Rumunia) jest niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 21 lipca 2011 r. — Freistaat Sachsen, Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-459/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Pomoc państwa — Pomoc na szkolenie dotyczące określonych stanowisk pracy w nowym centrum DHL w porcie lotniczym Leipzig/Halle — Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji stwierdzającej niezgodność części pomocy ze wspólnym rynkiem — Badanie potrzeby udzielenia pomocy — Brak uwzględnienia pobudzających skutków pomocy i jej pozytywnych skutków zewnętrznych dla wyboru lokalizacji)

(2011/C 269/28)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Freistaat Sachsen, Land Sachsen-Anhalt (przedstawiciele: A. Rosenfeld, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: B. Martenczuk, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 8 lipca 2010 r. w sprawie T-396/08 Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji 2008/878/WE z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie pomocy państwa, którą Niemcy zamierzają przyznać firmie DHL (Dz.U. L 312, s. 31) — Pomoc na szkolenia — Decyzja stwierdzająca niezgodność części pomocy ze wspólnym rynkiem — Nieprawidłowe badanie potrzeby udzielenia pomocy — Nieuwzględnienie pozytywnych skutków zewnętrznych pomocy i jej pobudzających skutków dla wyboru lokalizacji

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Freistaat Sachsen i Land Sachsen-Anhalt zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 14 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Mons — Belgia) — Państwo belgijskie przeciwko Pierrowi Henflingowi, Raphaëlowi Davinowi, Koenraadowi Tanghemu, działającym w charakterze syndyków masy upadłości Tiercé Franco-Belge SA

(Sprawa C-464/10) ⁽¹⁾

(Podatki — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 6 ust. 4 — Zwolnienie — Artykuł 13 część B lit. f) — Gry hazardowe — Usługi świadczone przez agenta (buraliste) działającego we własnym imieniu lecz na rachunek zleceniodawcy prowadzącego działalność polegającą na przyjmowaniu zakładów)

(2011/C 269/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Mons

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Państwo belgijskie

Strona pozwana: Pierre Henfling, Raphaël Davin, Koenraad Tanghe, działający w charakterze syndyków masy upadłości Tiercé Franco-Belge SA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour d'appel de Mons — Wykładnia art. 6 ust. 4 i art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie z podatku usług świadczonych przez agenta działającego w imieniu własnym, ale na rachunek zleciennodawcy organizującego gry i zakłady objęte rzeczoną dyrektywą

Sentencja

Wykładnia art. 6 ust. 4 i art. 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy dokonywać w ten sposób, że o ile dany podmiot gospodarczy pośredniczy we własnym imieniu, lecz na rachunek innego przedsiębiorstwa prowadzącego działalność polegającą na przyjmowaniu zakładów, w przyjmowaniu zakładów objętych zwolnieniem z podatku od wartości dodanej przewidzianym w owym art. 13 część B lit. f), uważa się na podstawie art. 6 ust. 4, że owo przedsiębiorstwo świadczy na rzecz rzeczzonego podmiotu gospodarczego usługę zakładu objętą tym zwolnieniem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 czerwca 2011 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage — Niemalandy) — Bibi Mohammad Imran przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-155/11 PPU) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)

(2011/C 269/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bibi Mohammad Iran

Strona pozwana: Minister van Buitenlandse Zaken

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank's-Gravenhage — Wykładnia art. 7 ust. 2 dyrektywy

Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12) — Warunki wykonania wskazanego prawa — Przepisy krajowe przewidujące dla członka rodziny osoby mającej obywatelstwo państwa trzeciego i stale przebywającej w danym państwie członkowskim obowiązek zaliczenia egzaminu integracji społecznej dla celów wjazdu na terytorium krajowe — Członek rodziny będący matką ośmiorga dzieci, w tym 7 nieletnich, które przebywają stale w państwie członkowskim — Możliwość nauki w państwie trzecim będącym państwem pochodzenia w języku państwa członkowskiego — Względy medyczne lub inne okoliczności uniemożliwiające członkowi rodziny zaliczenie egzaminu integracji społecznej w rozsądnym terminie

Sentencja

Postępowanie w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przedstawionego przez Rechtbank's-Gravenhage (Niemalandy) postanowieniem z dnia 31 marca 2011 r. zostaje umorzone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 22 czerwca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani — Włochy) — Vito Cosimo Damiano przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-161/11) ⁽¹⁾

(Artykuł 92 § 1, art. 103 § 1 i art. 104 § 3 regulaminu postępowania — Polityka społeczna — Umowy o pracę na czas określony — Sektor publiczny — Pierwsza lub jedyna umowa — Odstępstwo od obowiązku wskazania obiektywnych powodów — Zasada niedyskryminacji — Brak związku z prawem Unii — Oczywisty brak właściwości Trybunału)

(2011/C 269/31)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Trani

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Vito Cosimo Damiano

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Trani — Wykładnia ogólnych zasad Unii równości i niedyskryminacji a także art. 20 i 21 Karty praw podstawowych — Zakres zastosowania rzeczonych zasad — Zgodność przepisów krajowych zatwierdzających w krajowym porządku prawnym klauzulę, która nie wskazuje powodu zatrudnienia na czas określony w ramach zatrudnienia pracowników przez SpA Poste Italiane

Sentencja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest oczywiście niewłaściwy do udzielenia odpowiedzi na pierwsze pytanie prejudycjalne przedłożone przez Tribunale di Trani (Włochy) postanowieniem z dnia 7 lutego 2011 r.

(¹) Dz.U. C 173 z 11.6.2011

Odwołanie od wyroku Sądu wydanego w dniu 17 grudnia 2010 r. w sprawie T-245/10 Verein Deutsche Sprache eV przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 25 lutego 2011 r. przez Verein Deutsche Sprache eV

(Sprawa C-93/11 P)

(2011/C 269/32)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Verein Deutsche Sprache eV (przedstawiciel: K.T. Bröcker, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (szósta izba) postanowieniem z dnia 28 czerwca 2011 r. odrzucił odwołanie i postanowił, że wnoszący odwołanie ponosi własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 9 marca 2011 r. — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Karen Dittrich

(Sprawa C-124/11)

(2011/C 269/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: Karen Dittrich

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (¹) znajduje zastosowanie do krajowych przepisów dotyczących przyznawania pomocy urzędnikom w przypadkach choroby?

(¹) Dz.U. L 303, s. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 9 marca 2011 r. — Bundesrepublik Deutschland przeciwko Robertowi Klinke

(Sprawa C-125/11)

(2011/C 269/34)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: Robert Klinke

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (¹) znajduje zastosowanie do krajowych przepisów dotyczących przyznawania pomocy urzędnikom w przypadkach choroby?

(¹) Dz.U. L 303, s. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 24 marca 2011 r. — Jörg-Detlef Müller przeciwko Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-143/11)

(2011/C 269/35)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jörg-Detlef Müller

Strona pozwana: Bundesrepublik Deutschland

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (¹) znajduje zastosowanie do krajowych przepisów dotyczących przyznawania pomocy urzędnikom w przypadkach choroby?

(¹) Dz.U. L 303, s. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo (Włochy) w dniu 1 kwietnia 2011 r. — Procura della Repubblica przeciwko Ibrahimowi Musicowi

(Sprawa C-156/11)

(2011/C 269/36)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Bergamo

Strona w postępowaniu przed sądem krajowym

Ibrahim Music

Na mocy postanowienia z dnia 21 czerwca 2011 r. Trybunał wykreślił sprawę z rejestru.

Skarga wniesiona w dniu 18 kwietnia 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-185/11)

(2011/C 269/37)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: K.Ph. Wojcik, M. Žebre i N. Yerrell)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Słowenii dokonując nieprawidłowej i niepełnej transpozycji do krajowego porządku prawnego dyrektyw Rady 73/239/EWG⁽¹⁾ i 92/49/EWG⁽²⁾, uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 8 ust. 3 wskazanej dyrektywy 73/239 i art. 29 i 39 wskazanej dyrektywy 92/49, a także zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 i 63 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektyw 73/239/EWG i 92/49/EWG upłynął w dniu 1 maja 2004 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Passau (Niemcy) w dniu 16 maja 2011 r. — Alexander Heimann przeciwko Kaiser GmbH

(Sprawa C-229/11)

(2011/C 269/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Passau (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alexander Heimann.

Strona pozwana: Kaiser GmbH.

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2007 r. lub art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom albo praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ograniczenia liczby dni roboczych w tygodniu w wyniku zgodnego z prawem wprowadzenia pracy w skróconym wymiarze czasu prawo pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy do płatnego urlopu rocznego zostaje dostosowane pro rata temporis w stosunku liczby dni roboczych w tygodniu pracy w skróconym wymiarze czasu do liczby dni roboczych w tygodniu pracy w pełnym wymiarze czasu i w związku z tym pracownik zatrudniony w skróconym wymiarze czasu pracy uzyskuje podczas świadczenia pracy w skróconym wymiarze czasu odpowiednio ograniczone prawo do urlopu?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2007 r. lub art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom albo praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ograniczenia liczby dni roboczych w tygodniu do zera w wyniku zgodnego z prawem wprowadzenia „pracy w zerowym wymiarze czasu” prawo pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy do płatnego urlopu rocznego zostaje dostosowane pro rata temporis do zera, a pracownik zatrudniony w skróconym wymiarze czasu pracy nie uzyskuje w ogóle podczas „pracy w zerowym wymiarze czasu” prawa do urlopu?

⁽¹⁾ Dz.U. 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Passau (Niemcy) w dniu 16 maja 2011 r. — Konstantin Toltschin przeciwko Kaiser GmbH

(Sprawa C-230/11)

(2011/C 269/39)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Arbeitsgericht Passau

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Konstantin Toltschin

Strona pozwana: Kaiser GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2007 r. lub art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom albo praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ograniczenia liczby dni roboczych w tygodniu w wyniku zgodnego z prawem wprowadzenia pracy w skróconym wymiarze czasu prawo pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy do płatnego urlopu rocznego zostaje dostosowane pro rata temporis w stosunku liczby dni roboczych w tygodniu pracy w skróconym wymiarze czasu do liczby dni roboczych w tygodniu pracy w pełnym wymiarze czasu i w związku z tym pracownik zatrudniony w skróconym wymiarze czasu pracy uzyskuje podczas świadczenia pracy w skróconym wymiarze czasu odpowiednio ograniczone prawo do urlopu?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej:

Czy art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej z dnia 12 grudnia 2007 r. lub art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one przepisom albo praktykom krajowym, zgodnie z którymi w przypadku ograniczenia liczby dni roboczych w tygodniu do zera w wyniku zgodnego z prawem wprowadzenia „pracy w zerowym wymiarze czasu” prawo pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy do płatnego urlopu rocznego zostaje dostosowane pro rata temporis do zera, a pracownik zatrudniony w skróconym wymiarze czasu pracy nie uzyskuje w ogóle podczas „pracy w zerowym wymiarze czasu” prawa do urlopu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s.9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof (Austria) w dniu 23 maja 2011 r. — K przeciwko Bundesasylamt

(Sprawa C-245/11)

(2011/C 269/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: K

Strona pozwana: Bundesasylamt

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 15 rozporządzenia nr 343/2003 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które na podstawie przepisów art. 6–14 tego rozporządzenia co do zasady nie jest właściwe do prowadzenia postępowania w sprawie osoby ubiegającej się o azyl, staje się obligatoryjnie właściwe, jeżeli przebywa w nim ciężko chora i ze względów kulturowych zagrożona synowa tej osoby lub nieletnie wnuki wymagające opieki z powodu choroby synowej, a ubiegająca się o azyl chce i jest w stanie udzielić pomocy synowej lub wnukom? Czy jest tak również, jeżeli właściwe co do zasady państwo członkowskie nie złożyło wniosku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 343/2003?
- 2) Czy art. 3 ust. 2 rozporządzenia nr 343/2003 należy interpretować w ten sposób, że w okolicznościach przedstawionych w pytaniu pierwszym powstaje obligatoryjna właściwość państwa członkowskiego, które co do zasady nie jest właściwe, jeżeli właściwość przewidziana poza tym w przepisach rozporządzenia nr 343/2003 stanowiłaby naruszenie art. 3 lub art. 8 EKPC (art. 4 lub art. 7 Karty praw podstawowych UE)? Czy w tym przypadku w ramach incydentalnej wykładni i stosowania art. 3 lub art. 8 EKPC (art. 4 lub art. 7 Karty praw podstawowych UE) należy stosować odbiegające od orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, a mianowicie szersze pojęcia „niehumanitarnego traktowania” lub „rodziny”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiające kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Republika Słowacka) w dniu 23 maja 2011 r. — Erika Šujetová przeciwko Rapid life životná poisťovňa, as

(Sprawa C-252/11)

(2011/C 269/41)

Język postępowania: słowacki

Sąd krajowy

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Erika Šujetová

Strona pozwana: Rapid life životná poisťovňa, as

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich ⁽¹⁾ sprzeciwiają się stosowaniu przepisu prawa krajowego, w rozumieniu którego dla dokonania kontroli wyroku sądu polubownego właściwy miejscowo jest zawsze i wyłącznie sąd, w obszarze właściwości którego, na podstawie zapisu na sąd polubowny lub klauzuli arbitrażowej, znajduje się siedziba sądu polubownego lub odbywa się postępowanie polubowne, jeżeli sąd ten uzna, że taki zapis na sąd polubowny lub klauzula arbitrażowa stanowi nieuczciwy warunek w rozumieniu art. 3 ust. 1 rzeczony dyrektywy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich sprzeciwiają się stosowaniu przepisu prawa krajowego, w rozumieniu którego sąd (o którym mowa w pytaniu pierwszym) po ewentualnym uchyleniu wyroku sądu polubownego powinien kontynuować postępowanie co do istoty (czyli w zakresie pierwotnego roszczenia, będącego przedmiotem postępowania przed sądem polubownym), bez ponownego zbadania własnej właściwości miejscowej w odniesieniu do prowadzonego postępowania, mimo że, gdyby rzone roszczenie wobec konsumenta było od początku podniesione nie przed sądem polubownym lecz przed sądem, od początku właściwy miejscowo do prowadzenia postępowania byłby sąd miejsca zamieszkania konsumenta?

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-379/06 Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl. przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 27 maja 2011 r. przez Kaimer GmbH & Co. Holding KG i in.

(Sprawa C-264/11 P)

(2011/C 269/42)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Kaimer GmbH & Co. Holding KG, Sanha Kaimer GmbH & Co. KG, Sanha Italia Srl. (pełnomocnik ad litem: adwokat J. Brück)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-379/06 Kaimer i in. przeciwko Komisji w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę oraz stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 września 2006 r. [K(2006) 4180, sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza rurowe];
- ewentualnie, uchylenie wyroku wydanego przez Sąd w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-379/06 Kaimer i in. przeciwko Komisji w zakresie, w jakim Sąd oddalił skargę i obniżenie grzywny nałożonej w art. 2 decyzji Komisji z dnia 20 września 2006 r. [K(2006) 4180, sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza rurowe];
- ewentualnie, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy wyroku, którym Sąd częściowo oddalił wniesioną przez wnoszące odwołanie skargę na decyzję K(2006) 4180 wersja ostateczna, wydaną przez Komisję w dniu 20 września 2006 r. w postępowaniu na podstawie art. 81 WE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F-1/38.121 — Złącza rurowe).

Wnoszące odwołanie podnoszą trzy zarzuty:

Pierwszy zarzut: wnoszące odwołanie utrzymują, że Sąd dokonał błędnej oceny dowodu na potwierdzenie dokładnego

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

momentu uznanego za początek trwania naruszenia. W przeciwieństwie do jasnego brzmienia tego dokumentu, Sąd zinterpretował go tak, że wskazuje on na początek trwania naruszenia, podczas gdy, gdyby został on właściwie zinterpretowany, wskazywałby on właśnie na coś zupełnie przeciwnego, mianowicie, że autor dokumentu pominął postawę, jaką wnoszące odwołanie miały przyjąć na rynku. Wnoszące odwołanie utrzymują, że dokument może zostać prawidłowo oceniony bez potrzeby przedkładania innych dowodów.

Drugi zarzut: wnoszące odwołanie utrzymują, że Sąd błędnie zinterpretował wartość dowodową oświadczeń skruszonych świadków. Pierwsza część drugiego zarzutu jest wywiedziona z naruszenia prawa, jakiego dopuścił się Sąd, gdy przyznał dużą wartość dowodową zeznaniom skruszonych świadków, podczas gdy chodzi tu o świadków dbających o dostarczenie Komisji dowodów przedstawiających znaczącą wartość dodaną celem uzyskania możliwie największego obniżenia ich grzywien. Ta sytuacja wiąże się z nadmierną tendencją do obciążania innych przedsiębiorstw, a tym samym zeznania nie mają właściwie dużej wartości dowodowej. Sąd nie zbadał tej kwestii w uzasadnieniu wyroku.

Druga część drugiego zarzutu jest wywiedziona z okoliczności, że Sąd nie wyjaśnił sprzeczności pomiędzy zeznaniami skruszonych świadków, a tym samym uzasadnienie wyroku jest błędne i niewystarczające. Pierwszy skruszony świadek w swoich zeznaniach nie wymienił wnoszących odwołanie wśród przedsiębiorstw, które uczestniczyły w naruszeniu, chociaż jego zeznania były kompletne a on sam uzyskał pełne zwolnienie ze swojej grzywiny. Zarzuty wobec wnoszących odwołanie zostały oparte na zeznaniach kolejnych skruszonych świadków. Sprzeczność mogłaby zostać wyjaśniona, gdyby Sąd przyznał szczególną wartość dowodową zeznaniom pierwszego przedsiębiorstwa, które współpracowało z Komisją.

Trzeci zarzut: wnoszące odwołanie utrzymują, że Sąd naruszył Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej oraz europejską konwencję praw człowieka („EKPC”). Sąd naruszył oba te akty wyższego rzędu z dwóch względów. Po pierwsze, dokonywana przez Sąd w sprawach kartelowych kontrola wiarygodności nie jest zgodna — zdaniem wnoszących odwołanie — z wymogami nałożonymi przez kartę praw podstawowych i EKPC w odniesieniu do skutecznego środka prawnego, podczas gdy decyzje, którymi Komisja nakłada grzywny mają charakter karny. Po drugie, również przeprowadzana przez Komisję procedura nie była zgodna z warunkami określonymi w karcie praw podstawowych i EKPC, ponieważ to sama Komisja ustala fakty, na których podstawie wszczyna postępowania a na ich koniec wydaje ostateczną decyzję oraz określa wysokość grzywiny. Taka procedura byłaby dopuszczalna tylko wtedy, gdyby decyzje Komisji podlegały pełnej kontroli ze strony niezawisłego sądu. Również w tym zakresie Sąd ograniczył się do zbadania, czy decyzja Komisji nie zawierała oczywistej sprzeczności, natomiast sam nie dokonał własnego ustalenia okoliczności faktycznych.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hamburgisches Oberverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 31 maja 2011 r. — Atilla Gülbahce przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg

(Sprawa C-268/11)

(2011/C 269/43)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Atilla Gülbahce

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że
 - a) pracownik turecki, któremu zostało prawidłowo wydane pozwolenie na zatrudnienie na terytorium państwa członkowskiego na czas określony (lub bezterminowo), który przekracza okres ważności pozwolenia na pobyt (tak zwane przekraczające pozwolenie na pracę), może podczas całego tego okresu wykonywać swoje prawa wynikające z tego pozwolenia, o ile nie sprzeciwiają się temu względy ochrony uprawnionego interesu państwa, mianowicie względy porządku, bezpieczeństwa i zdrowia publicznego,
 - b) oraz że państwo członkowskie nie może a priori odmówić temu pozwoleniu skuteczności z punktu widzenia jego statusu w zakresie prawa pobytu powołując się na obowiązujące w momencie jego wydania przepisy krajowe dotyczące zależności pozwolenia na pracę od pozwolenia na pobyt (w związku z: wyrokami Trybunału z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie C-416/96 El-Yassini, Rec. s. I-1209, pkt 3 streszczenia, pkt 62–65, w przedmiocie zakresu art. 40 ust. 1 porozumienia EWG–Maroko, a także z dnia 14 grudnia 2006 r. w sprawie C-97/05 Gattoussi, Zb.Orz. s. I-11917, pkt 2 streszczenia, pkt 36–43, w przedmiocie zakresu art. 64 ust. 1 układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie WE–Tunezja)?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

- 2) Czy art. 13 decyzji nr 1/80 należy interpretować w ten sposób, że klauzula standstill zabrania również państwu członkowskiemu odebrania legalnie zatrudnionemu na rynku pracy pracownikowi tureckiemu poprzez uregulowanie normatywne [w niniejszej sprawie: poprzez Gesetz über den Aufenthalt, die Erwerbstätigkeit und die Integration von Ausländern im Bundesgebiet (ustawę o pobycie, zatrudnieniu i integracji cudzoziemców na terytorium federalnym) z dnia 30 lipca 2004 r.] możliwości powołania się na naruszenie zakazu dyskryminacji zawartego w art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 w odniesieniu do wydanego mu wcześniej pozwolenia na pracę, którego okres ważności przekracza okres ważności pozwolenia na pobyt?

W przypadku udzielenia na to pytanie odpowiedzi twierdzącej:

- 3) Czy art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 należy interpretować w ten sposób, że uregulowany w nim zakaz dyskryminacji w każdym razie nie zabrania władzom krajowym cofnięcia po upływie ważności zgodnie z przepisami krajowymi pozwolenia na pobyt, wydanego niesłusznie pracownikowi tureckiemu zgodnie z prawem krajowym na czas określony, dla takich okresów, w których pracownik turecki rzeczywiście pracował i wykorzystywał prawidłowo wydane mu w tym celu bezterminowe pozwolenie na pracę?
- 4) Czy art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 należy ponadto interpretować w ten sposób, że przepis ten obejmuje wyłącznie pracę, którą pracownik turecki, posiadający wydane mu prawidłowo przez władze krajowe bezterminowe oraz nieograniczone przedmiotowo pozwolenie na pracę, wykonuje w chwili, w której wygasa wydane mu w innym celu pozwolenie na pobyt na czas określony, oraz że pracownik turecki w tej sytuacji nie może domagać się od władz krajowych pozwolenia na jego dalszy pobyt po ostatecznym ustaniu tego zatrudnienia na potrzeby nowego zatrudnienia, ewentualnie po przerwie niezbędnej dla poszukiwania pracy?
- 5) Czy art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 należy ponadto interpretować w ten sposób, że zakaz dyskryminacji zabrania władzom krajowym przyjmującego państwa członkowskiego (tylko) przyjęcia wobec legalnie zatrudnionego na rynku pracy pracownika tureckiego, któremu uprzednio przyznały w odniesieniu do wykonywanego zatrudnienia dalej idące prawa jako odnoszące się do jego pobytu, po upływie ostatnio wydanego pozwolenia na pobyt środków zmierzających do wydalenia, o ile środki te nie służą ochronie uprawnionego interesu państwa, nie zobowiązując ich jednak do wydania pozwolenia na pobyt?

(¹) Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja w sprawie rozwoju stowarzyszenia z dnia 19 września 1980 r.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Baranya Megyei Bíróság (Republika Węgierska) w dniu 3 czerwca 2011 r. — Mecsek-Gabona Kft. przeciwko Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-273/11)

(2011/C 269/44)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Baranya Megyei Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mecsek-Gabona Kft.

Strona pozwana: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 138 ust. 1 dyrektywy 2006/112 (¹) należy interpretować w ten sposób, że dostawa towarów jest zwolniona z podatku VAT w sytuacji, gdy towary zostały dostarczone nabywcy, który w czasie, gdy została zawarta umowa sprzedaży, był zarejestrowany dla celów podatku VAT w innym państwie członkowskim, a umowa sprzedaży zawierała zapis, zgodnie z którym prawo dysponowania i prawo własności przechodzą na nabywcę w chwili załadunku towarów na środek transportu i że nabywca ponosi odpowiedzialność za transport towarów do innego państwa członkowskiego?
- 2) Czy dla celów dostawy zwolnionej z podatku VAT wystarczające jest — z punktu widzenia sprzedawcy — że sprawdzi, iż zbyty towar jest przewożony pojazdem zarejestrowanym za granicą oraz że posiada listy przewozowe CMR przekazane przez nabywcę, czy też powinien upewnić się, że zbyte towary przekroczyły granicę kraju i że miał miejsce transport wewnątrz terytorium wspólnotowego?
- 3) Czy można kwestionować zwolnienie dostawy towarów z podatku VAT jedynie z tego powodu, że organy innego państwa członkowskiego wykreśliły z mocą wsteczną, ze skutkiem na dzień wcześniejszy niż dostawa towarów, wspólnotowy numer identyfikacji podatkowej nabywcy?

(¹) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 3 czerwca 2011 r. — GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH przeciwko Finanzamt Bayreuth

(Sprawa C-275/11)

(2011/C 269/45)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: GfBk Gesellschaft für Börsenkommunikation mbH

Strona pozwana: Finanzamt Bayreuth

Pytania prejudycjalne

W przedmiocie wykładni pojęcia „zarządzania specjalnymi funduszami inwestycyjnymi” w rozumieniu art. 13 część B lit. d) pkt 6 dyrektywy 77/388/EWG (¹):

Czy usługa świadczona przez podmiot zarządzający specjalnym funduszem inwestycyjnym będący osobą trzecią jest tylko wtedy wystarczająco specyficzna i w konsekwencji zwolniona z podatku, gdy:

- a) wykonuje on czynności związane z zarządzaniem, a nie tylko z doradztwem, lub gdy
- b) usługa co do swej istoty odróżnia się od innych usług ze względu na szczególną cechę kwalifikującą do zwolnienia z podatku na podstawie tego przepisu, lub gdy
- c) działa on na podstawie upoważnienia zgodnie z art. 5g zmienionej dyrektywy 85/611/EWG ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 85/611/EWG z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. 2002, L 41, s. 20).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hiszpania) w dniu 6 czerwca 2011 r. — Concepción Salgado González przeciwko Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) y Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

(Sprawa C-282/11)

(2011/C 269/46)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Concepción Salgado González

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social (INSS) y Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS).

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zgodna z celami wspólnotowymi ujętymi w art. 48 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 3 rozporządzenia 1408/71/EWG ⁽¹⁾ z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się w Unii Europejskiej jest taka wykładnia załącznika VI lit. D) pkt 4), zgodnie z którą wysokość teoretycznego świadczenia hiszpańskiego jest obliczana na podstawie rzeczywistych składek ubezpieczonego opłacanych w latach bezpośrednio poprzedzających wpłatę ostatniej składki na rzecz hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego, zaś otrzymana w ten sposób suma jest dzielona przez 210, gdyż taki dzielnik został ustanowiony dla celów obliczenia podstawy wymiaru świadczenia emerytalnego przez art. 162 ust. 1 Ley General de la Seguridad Social (powszechnej ustawy o zabezpieczeniach społecznych)
- 2) (w przypadku odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie): Czy zgodna z celami wspólnotowymi ujętymi w art. 48 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 3

rozporządzenia 1408/71 [...], jak również z literalnym brzmieniem załącznika VI lit. D) pkt 4) do rozporządzenia 1408/71/EWG z dnia 14 lipca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się w Unii Europejskiej, jest taka wykładnia ww. załącznika VI lit. D) pkt 4), zgodnie z którą wysokość teoretycznego świadczenia hiszpańskiego jest obliczana na podstawie rzeczywistych składek ubezpieczonego opłacanych w latach bezpośrednio poprzedzających wpłatę ostatniej składki na rzecz hiszpańskiego systemu zabezpieczenia społecznego, zaś otrzymana w ten sposób suma jest dzielona przez liczbę lat składkowych w Hiszpanii?

- 3) (w przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, niezależnie od tego, czy odpowiedź na pytanie pierwsze będzie twierdząca czy przecząca): „Czy w niniejszej sprawie znajduje zastosowanie w drodze analogii załącznik XI lit. G) pkt 3 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 ⁽²⁾ z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, w celu zapewnienia celów wspólnotowych określonych w art. 48 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 3 rozporządzenia 1408/71 [...], i w konsekwencji, należy zastosować do okresu składkowego w Portugalii podstawę wymiaru składek w Hiszpanii, która jest czasowo najbliższa temu okresowi, z uwzględnieniem zmian wskaźnika cen detalicznych?

- 4) (w przypadku odpowiedzi przeczącej na pytania: pierwsze, drugie i trzecie): W przypadku gdy okaże się, że żadna z przedstawionych powyżej wykładni w całości lub części nie jest prawidłowa, jaka wykładnia załącznika VI lit. D) pkt 4) do rozporządzenia 1408/71 [...], która będąc użyteczną dla celów rozstrzygnięcia niniejszego sporu, jest jednocześnie najbardziej z celami wspólnotowymi określonymi w art. 48 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 3 rozporządzenia 1408/71/EWG z dnia 14 lipca 1971 r., jak również z literalnym brzmieniem załącznika VI lit. D) pkt 4)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 166, s.1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat (Austria) w dniu 8 czerwca 2011 r. — Sky Österreich GmbH przeciwko Österreichischer Rundfunk

(Sprawa C-283/11)

(2011/C 269/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundeskommunikationssenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sky Österreich GmbH

Strona pozwana: Österreichischer Rundfunk

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 6 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/13/UE z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących świadczenia audiowizualnych usług medialnych (dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych) ⁽¹⁾ jest zgodny z art. 17 oraz art. 16 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, względnie z art. 1 Protokołu dodatkowego nr 1 do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (zwanego dalej „protokołem dodatkowym nr 1 do EKPC”)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 15 czerwca 2011 r. — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Gemeente Vlaardingen

(Sprawa C-299/11)

(2011/C 269/48)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca w postępowaniu kasacyjnym: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Gemeente Vlaardingen

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni art. 5 ust. 7 zdanie wprowadzające i lit. a) Szóstej Dyrektywy ⁽¹⁾ w związku z art. 5 ust. 5 oraz art. 11 część A zdanie wprowadzające ust. 1 i lit. b) tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że państwo członkowskie, w przypadku użycia przez podatnika nieruchomości do przeprowadzenia transakcji zwolnionych z podatku VAT, może dokonać poboru tego podatku, gdy:

- ta nieruchomość składa się obiektu (budowlanego) wzniesionego na własnej działce gruntu podatnika na jego zlecenie i za wynagrodzeniem przez stronę trzecią i
- ta działka gruntu była poprzednio używana przez podatnika do (tych samych) związanych ze działalnością jego przedsiębiorstwa celów, przy czym transakcje te stanowiły przedmiot zwolnienia z podatku VAT, a podatnik nie skorzystał jeszcze z żadnego odliczenia podatku VAT w odniesieniu do tej działki gruntu,

co skutkuje tym, że ta działka gruntu (jej wartość) zostaje uwzględniona dla celów poboru podatku VAT?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-202/09 Deichmann SE przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 czerwca 2011 r. przez Deichmann SE

(Sprawa C-307/11 P)

(2011/C 269/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Deichmann SE (przedstawiciel: adwokat O. Rauscher)

Druża strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- Wnoszący odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-202/09;
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 kwietnia 2009 r. w sprawie R 224/2007-4;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie jest skierowane przeciwko wyrokowi Sądu, oddalającemu skargę wnoszącego odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 kwietnia 2009 r., odrzucającej zgłoszenie graficznego znaku towarowego, przedstawiającego wygięty pasek z przerywanymi liniami przy brzegach. Zgłaszający zabiegał o ochronę znaku dla towarów z klas 10 („obuwie ortopedyczne”) i 25 („obuwie”) porozumienia nicejskiego dotyczącego klasyfikacji towarów i usług.

Wnoszący odwołanie twierdzi, że zaskarżona decyzja narusza art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 207/2009”).

Wnoszący odwołanie uważa, że u podstawy jej wydania leży błędne założenie, że sama możliwość, względnie prawdopodobieństwo używania tego znaku w sposób pozbawiający go charakteru odróżniającego są wystarczające dla zakwestionowania charakteru odróżniającego znaku towarowego w całości. W rzeczywistości podstawa odmowy rejestracji dotycząca braku odróżniającego charakteru nie ma zastosowania jednak już wtedy, gdy istnieje możliwość używania go w sposób nie pozbawiający go charakteru odróżniającego, która nie jest mało prawdopodobna. W przekonaniu wnoszącego odwołanie wynika to z porównania art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 z brzmieniem art. 7 ust. 1 lit. c) tego rozporządzenia i stanowi ostatnio potwierdzoną zasadę orzecznictwa niemieckich Bundesgerichtshof i Bundespatentgericht.

Wnoszący odwołanie argumentuje, że w przypadku obuwia (ortopedycznego) oznaczenie jest uważane za wskazanie pochodzenia między innymi wtedy, gdy — co w przypadku oznaczeń obuwia jest w zwyczaju — zostaje ono umieszczone w tylnej części środkowego obszaru podeszwy, na etykiecie lub na kartonie od butów. W świetle tej nasuwającej się możliwości wykorzystania przyjęcie przez Sąd założenia, że znak, o którego ochronę ubiega się wnoszący odwołanie, składa się z przedstawienia części towaru, nie jest słuszne.

Ponadto Sąd zaniechał ustosunkowania się do przedstawionej przez wnoszącego odwołanie powszechnie znanej praktyki oznaczania towarów w dziedzinie obuwia sportowego i obuwia na czas wolny, mimo iż na podstawie zasady skodyfikowanej w art. 74 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 miał taki obowiązek.

W końcu wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd nie może zanegować charakteru odróżniającego przedmiotowego znaku towarowego w oparciu o uzasadnienie, iż to do wnoszącego odwołanie należało wykazanie, za pomocą konkretnych i ugruntowanych informacji, że zgłoszony znak towarowy ma charakter odróżniający.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-523/09 Smart Technologies ULC przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 20 czerwca 2011 r. przez Smart Technologies ULC

(Sprawa C-311/11 P)

(2011/C 269/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Smart Technologies ULC (przedstawiciele: M. Edenborough QC, T. Elias, barrister, R. Harrison, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku z dnia 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-523/09 Smart Technologies przeciwko OHIM (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH);
- zmiana decyzji Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 września 2009 r. w celu stwierdzenia, że zgłoszony znak towarowy posiada wystarczająco odróżniający charakter, tak że żaden sprzeciw wobec jego rejestracji nie może zostać wniesiony na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- posiłkowo, stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 29 września 2009 r.;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w postępowaniu odwoławczym i postępowaniach przed Sądem oraz Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie kwestionuje wyrok Sądu na następujących podstawach:

- Sąd nie dokonał oceny charakteru odróżniającego zgłoszonego przez wnoszącą odwołanie znaku towarowego w

sposób autonomiczny, lecz w odniesieniu do tego, czy znak ten jest czy nie jest „zwykłym” sloganem reklamowym. Wnosząca odwołanie twierdzi, że jest to niesłuszne pod względem prawnym, a poprawne podejście polega na ocenie charakteru odróżniającego w odniesieniu do właściwych towarów i usług oraz w odniesieniu do właściwego kręgu odbiorców. Stwierdzenie braku charakteru odróżniającego zgłoszonego znaku towarowego ze względu na to, że znak ten jest zwykłym sloganem reklamowym stanowi zastosowanie błędnego kryterium, jak wynika to z utrwalonego orzecznictwa;

- Sąd naruszył prawo, uznając, że trudniej jest stwierdzić charakter odróżniający w odniesieniu do sloganu reklamowego niż w odniesieniu do innego rodzaju słownego znaku towarowego;
- Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że jest uprawniony do przyjęcia za fakt notoryjny okoliczności, która wymaga wykazania za pomocą dowodów, tj. że konsumenci nie przypisują zapewnieniom reklamowym wartości znaku towarowego;
- wreszcie, wnosząca odwołanie twierdzi, że wystarczy, by znak towarowy wykazywał minimalny charakter odróżniający, aby nie miała zastosowania podstawa odmowy określona w art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 ⁽¹⁾ w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Breda (Niderlandy) w dniu 27 czerwca 2011 r. — Van de Ven i Van de Ven-Janssen przeciwko Koninklijke Luchtvaart Maatschappij

(Sprawa C-315/11)

(2011/C 269/51)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Breda

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: A. T. G. M. Van de Ven

M. A. H. T. Van de Ven-Janssen

Strona pozwana: Koninklijke Luchtvaart Maatschappij

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy, biorąc pod uwagę okoliczność, że zgodnie z art. 29 zdanie pierwsze Konwencji w sprawie ujednolicenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencji montrealskiej) ⁽¹⁾ powództwo odszkodowawcze na podstawie umowy, ex delicto, bądź na innej podstawie prawnej może być wytoczone wyłącznie z zastrzeżeniem warunków i granic odpowiedzialności określonych w tej konwencji, prawo do odszkodowania w rozumieniu art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 ⁽²⁾ w przypadku opóźnienia lotu jest zgodne z art. 29 ostatnie zdanie tej konwencji?

- 2) Jeżeli prawo do odszkodowania w rozumieniu art. 7 rozporządzenia nr 261/2004 w przypadku opóźnienia lotu nie jest zgodne z art. 29 konwencji montrealskiej to czy w związku z tym, w odniesieniu do niniejszej sprawy lub generalnie, obowiązują jakieś ograniczenia dotyczące momentu, w którym orzeczenie Trybunału zaczyna wywoływać skutki prawne?

(¹) Decyzja Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r. w sprawie zawarcia przez Wspólnotę Europejską Konwencji w sprawie ujednolicenia niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego (Konwencja montrealaska) (Dz.U. L 194, s. 38)

(²) Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. L 46, s. 1)

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 kwietnia 2011 r. w sprawie T-96/11 Longevity Health Products, Inc. przeciwko OHIM, wniesione w dniu 22 czerwca 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.

(Sprawa C-316/11 P)

(2011/C 269/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: J. Korab, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- orzeczenie, że odwołanie wniesione przez spółkę Longevity Health Products, Inc jest dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie postanowienia Sądu z dnia 15 kwietnia 2011 r. w sprawie T-96/11;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżone postanowienie powinno zostać uchylone z następujących powodów:

- rozumowanie Sądu zawarte w uzasadnieniu jest nieprawidłowe;
- Sąd nie rozważył argumentów przedstawionych przez właściciela znaku towarowego.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy) w dniu 27 czerwca 2011 r. — Rainer Reimann przeciwko Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Sprawa C-317/11)

(2011/C 269/53)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Berlin-Brandenburg (Niemcy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Rainer Reimann.

Strona pozwana: Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 31 Karty praw podstawowych i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (¹) stoją na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego takiemu jak art. § 13 ust. 2 Bundesurlaubsgesetz (ustawy federalnej w sprawie urlopów, zwanej dalej „BUrlG”), zgodnie z którym w niektórych sektorach minimalny okres corocznego urlopu w wymiarze czterech tygodni może zostać skrócony na mocy postanowień układu zbiorowego?
- 2) Czy art. 31 Karty praw podstawowych i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy stoją na przeszkodzie krajowemu uregulowaniu, takiemu jak postanowienie Bundesrahmentarifvertrag Bau (federalnego ramowego układu zbiorowego w sektorze budowlanym, zwanego dalej „BRTV-Bau”), zgodnie z którym prawo do urlopu nie powstaje w latach, w których ze względu na chorobę nie osiągnięto określonej kwoty wynagrodzenia brutto?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i pytanie drugie: Czy w takiej sytuacji przepis taki jak § 13 ust. 2 BUrlG nie znajduje zastosowania?
- 4) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze i pytanie trzecie: Czy w odniesieniu do skuteczności § 13 ust. 2 BUrlG oraz uregulowań zawartych w BRTV-Bau stosuje się zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań, jeżeli uregulowania te dotyczą okresu poprzedzającego dzień 1 grudnia 2009 r., czyli dzień wejścia w życie traktatu lizbońskiego i Karty praw podstawowych? Czy stronom BRTV-Bau należy wyznaczyć termin, w którym mogą one przyjąć odmienne uregulowanie?

(¹) Dyrektywa 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotycząca niektórych aspektów organizacji czasu pracy, Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Falun (Szwecja) w dniu 27 czerwca 2011 r. — Daimler przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-318/11)

(2011/C 269/54)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Förvaltningsrätten i Falun

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Daimler AG

Strona pozwana: Skatteverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy w niniejszej sprawie interpretować pojęcie „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywano transakcji gospodarczych” w świetle istotnych przepisów prawa Unii Europejskiej ⁽¹⁾?
- 2) Czy podatnika mającego siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim, którego działalność polega głównie na produkcji i sprzedaży samochodów, i który przeprowadzał testy poszczególnych modeli samochodów w warunkach zimowych w ośrodkach położonych w Szwecji, należy uznać za mającego w Szwecji stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywano transakcji gospodarczych, w sytuacji, gdy nabywał on towary i usługi otrzymane i wykorzystane w ośrodkach testowych w Szwecji, nie mając własnego personelu stale przebywającego w tym państwie i przy założeniu, że działalność w zakresie przeprowadzania testów samochodowych jest niezbędna dla prowadzenia przez tego podatnika działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim?
- 3) Czy na odpowiedź na pytanie drugie ma wpływ okoliczność, że podatnik ma w Szwecji spółkę zależną, której jest jedynym właścicielem, i której działalność polega prawie wyłącznie na świadczeniu na rzecz podatnika różnych usług, związanych ze wspomnianą działalnością w zakresie testów samochodowych?

⁽¹⁾ Artykuły 170 i 171 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1), art. 1 i 2 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11), a także art. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim (Dz.U. L 44, s. 23).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Falun w dniu 27 czerwca 2011 r. — Widex przeciwko Skatteverket

(Sprawa C-319/11)

(2011/C 269/55)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Förvaltningsrätten i Falun

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Widex A/S

Strona pozwana: Skatteverket

Pytania prejudycjalne

- 1) Jak należy w niniejszej sprawie interpretować pojęcie „stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywano transakcji gospodarczych” w świetle istotnych przepisów prawa Unii Europejskiej ⁽¹⁾?
- 2) Czy podatnika mającego siedzibę działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim, którego działalność polega między innymi na produkcji i sprzedaży aparatów do korekty słuchu, należy — ze względu na fakt przeprowadzania badań w dziedzinie audiologii w centrum badawczym w Szwecji — uznać za mającego w Szwecji stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, z którego dokonywano transakcji gospodarczych, w sytuacji, gdy nabywał on towary i usługi otrzymane i wykorzystane w tym centrum badawczym w Szwecji?

⁽¹⁾ Artykuły 170 i 171 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) oraz art. 1 i 2 ósmej dyrektywy Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Koszalinie (Rzeczpospolita Polska) w dniu 28 czerwca 2011 r. — Krystyna Alder i Ewald Alder przeciwko Sabinie Orłowskiej i Czesławowi Orłowskiemu

(Sprawa C-325/11)

(2011/C 269/56)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Krystyna Alder, Ewald Alder

Strona pozwana: Sabina Orłowska, Czesław Orłowski

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 1 ustęp 1 rozporządzenia nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 roku dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ oraz artykuł 18 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej winny być interpretowane w ten sposób, iż dopuszczalne jest pozostawienie w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia pism sądowych przeznaczonych dla strony mającej miejsce zamieszkania lub zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim, jeśli nie wskazała ona pełnomocnika do doręczeń mieszkającego w państwie członkowskim, w którym toczy się proces sądowy?

⁽¹⁾ Rozporządzenie nr 1393/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych (doręczanie dokumentów) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000; Dz.U. L 324 s. 79

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 29 czerwca 2011 r. — J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard B.V.; inna strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-326/11)

(2011/C 269/57)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: J.J. Komen en Zonen Beheer Heerhugowaard B.V.

Inna strona postępowania: Staatssecretaris van Financiën

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 13 część B lit. g) w związku z art. 4 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dostawa budynku, w którym sprzedający przed dostawą, ze względu na wzniesienie nowego budynku, dokonał przebudowy i renowacji, które po dostawie były kontynuowane i ukończone przez kupującego, nie jest zwolniona z podatku VAT?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-209/09 Alder Capital Ltd przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Gimv Nederland BV, wniesione w dniu 28 czerwca 2011 r. przez Alder Capital Ltd

(Sprawa C-328/11 P)

(2011/C 269/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alder Capital Ltd (przedstawiciele: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Gimv Nederland BV

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału Sprawiedliwości o:

- uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-209/09 oraz stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu wydanej w dniu 20 lutego 2009 r. w sprawie R 486/2008-2;
- obciążenie Urzędu i interwenienta kosztami postępowania poniesionymi przed Izbą Odwoławczą Urzędu, Sądem oraz przed tym Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie twierdzi, że zaskarżony wyrok należy uchylić opierając się na trzech odrębnych zarzutach.

Zarzut główny polega na tym, że Sąd naruszył prawo, kiedy orzekł, iż Izba Odwoławcza miała z mocy prawa obowiązek rozpatrzenia żądania unieważnienia prawa do znaku w zakresie, w jakim zostało ono przedstawione Wydziałowi Unieważnień Urzędu. Wnosząca odwołanie twierdzi, że zakres tej kontroli był ograniczony do treści wniesionego przez nią odwołania.

Zarzuty posiłkowe są następujące:

- że Sąd naruszył prawo oddalając jako „nieistotny dla sprawy” argument wnoszącej odwołanie, że interwenient naruszył wymogi przyznanego mu zezwolenia na świadczenie usług finansowych i związanych z nim uregulowań oraz obowiązujące przepisy ustawowe i wykonawcze w zakresie zwalczania prania pieniędzy świadcząc usługi, w związku z którymi był używany w Niemczech jego znak towarowy „Halder” (naruszenie art. 56 ust 2 i art. 56 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego w związku z art. 15 tego rozporządzenia); oraz
- że Sąd naruszył prawo orzekając, że istniało prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, nawet wówczas gdy poziom uwagi wykazywanej przez odbiorców był „bardzo wysoki” (naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 30 czerwca 2011 r. — ProRail NV przeciwko Xpedys NV i in.

(Sprawa C-332/11)

(2011/C 269/59)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: ProRail NV

Strona pozwana: Xpedys NV

FAG Kugelfischer GmbH

DB Schenker Rail Nederland nv

Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen NV

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 i art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych⁽¹⁾, przy uwzględnieniu m.in. europejskiego uregulowania uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych oraz wyrażonej w art. 33 ust. 1 rozporządzenia nr 44/2001⁽²⁾ zasady, zgodnie z którą orzeczenia wydane w jednym państwie członkowskim są uznawane w innych państwach członkowskich bez potrzeby przeprowadzania specjalnego postępowania, należy interpretować w ten sposób, że sąd zarządzający sporządzenie przez biegłego ekspertyzy — której część ma zostać zrealizowana na terytorium państwa członkowskiego, w którym położony jest ten sąd, część jednak na terytorium innego państwa członkowskiego — przed bezpośrednim zrealizowaniem tej drugiej części ekspertyzy ma obowiązek zastosowania tylko i wyłącznie metody przewidzianej w art. 17 wyżej wymienionego rozporządzenia, czy też w ten sposób, że biegły sądowy powołany przez państwo może otrzymać zlecenie sporządzenia ekspertyzy, która w części wymaga zrealizowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, poza systemem przepisów rozporządzenia nr 1206/2001?

⁽¹⁾ Dz.U. L 174, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Belgia) w dniu 30 czerwca 2011 r. — Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra) przeciwko Państwu belgijskiemu

(Sprawa C-333/11)

(2011/C 269/60)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Koninklijke Federatie van Belgische Transporteurs en Logistiek Dienstverleners (Febetra)

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 37 konwencji TIR i art. 454 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93⁽¹⁾ z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, w którym zostało stwierdzone naruszenie, w braku urzędowego stwierdzenia miejsca, w którym zostało popełnione naruszenie i dostarczonego w terminie przez poręczyciela dowodu przeciwnego uznaje się za państwo członkowskie, w którym zostało popełnione naruszenie także wtedy, gdy na podstawie miejsca przyjęcia karnetu TIR i zapieczętowania towarów bez dokładniejszego badania można stwierdzić, przez jakie państwo członkowskie na zewnętrznej granicy Wspólnoty towary zostały wprowadzone na obszar Wspólnoty niezgodnie z przepisami?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej, czy te same artykuły w związku z art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady (EWG) 92/12⁽²⁾ z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie na zewnętrznej granicy Wspólnoty, na którego obszar towary zostały wprowadzone niezgodnie z przepisami, jest uprawnione także do poboru podatków akcyzowych, gdy towary w międzyczasie zostały wprowadzone na obszar innego państwa członkowskiego, gdzie zostały odkryte, zajęte i skonfiskowane?

⁽¹⁾ Dz.U. 253, s. 1

⁽²⁾ Dz.U. 76, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sø- og Handelsretten (Dania) w dniu 1 lipca 2011 r. — HK Danmark działający w imieniu Jette Ring przeciwko Dansk almennyttigt Boligselskab DAB

(Sprawa C-335/11)

(2011/C 269/61)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Sø- og Handelsretten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HK Danmark działający w imieniu Jette Ring

Strona pozwana: Dansk almennyttigt Boligselskab DAB

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy każda osoba, która z powodu urazów fizycznych, mentalnych lub psychicznych nie może świadczyć pracy lub może świadczyć ją jedynie w ograniczonym zakresie w okresie, który pod względem długości spełnia wymogi określone w pkt 45 wyroku Trybunału w sprawie C-13/05 Navas⁽¹⁾, jest objęta pojęciem niepełnosprawności w rozumieniu dyrektywy 2000/78?
- b) Czy stan spowodowany chorobą zdiagnozowaną medycznie jako nieuleczalna może być objęty pojęciem niepełnosprawności w rozumieniu tej dyrektywy?
- c) Czy stan spowodowany zdiagnozowaną medycznie chorobą przejściową może być objęty pojęciem niepełnosprawności w rozumieniu dyrektywy?
- 2) Czy trwałe ograniczenie zdolności funkcjonalnej, które nie pociąga za sobą potrzeby specjalnych środków pomocniczych lub im podobnych, a oznacza jedynie, że dana osoba nie jest zdolna do pracy w pełnym wymiarze czasu, należy uznać za niepełnosprawność w rozumieniu dyrektywy 2000/78⁽²⁾?
- 3) Czy skrócenie czasu pracy należy do środków objętych art. 5 dyrektywy 2000/78?
- 4) Czy dyrektywa 2000/78 stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego, zgodnie z którym pracodawca jest uprawniony do zwolnienia pracownika ze skróconym okresem wypowiedzenia, jeżeli pracownik pobierał wynagrodzenie w okresach choroby przez ogółem 120 dni w okresie 12 kolejnych miesięcy, w wypadku gdy pracownika należy uznać za osobę niepełnosprawną w rozumieniu dyrektywy, jeżeli
 - a) nieobecność była spowodowana niepełnosprawnością lub
 - b) nieobecność była spowodowana faktem, że pracodawca nie podjął w konkretnej sytuacji wymaganych środków, aby umożliwić osobie niepełnosprawnej wykonywanie pracy?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 16 lipca 2006 r., Zb.Orz. s. I-6467.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Lyon (Francja) w dniu 1 lipca 2011 r. — Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects przeciwko Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch

(Sprawa C-336/11)

(2011/C 269/62)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Lyon

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Receveur principal des douanes de Roissy Sud, Receveur principal de la recette des douanes de Lyon Aéroport, Direction régionale des douanes et droits indirects de Lyon, Administration des douanes et droits indirects

Strony pozwane: Société Rohm & Haas Electronic Materials CMP Europe GmbH, Rohm & Haas Europe s.à.r.l., Société Rohm & Haas Europe Trading APS-UK Branch

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładni Nomenklatury scalonej [zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej⁽¹⁾, zmienionej rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r.⁽²⁾ i rozporządzeniem Komisji nr 1214/2007 z dnia 20 września 2007 r.⁽³⁾] należy dokonywać w ten sposób, iż tarcze polerskie przeznaczone do maszyn do obróbki płytek półprzewodnikowych, należących jako takie do pozycji taryfowej 8460, przywożonych bez urządzenia, w formie krążków z otworem w środku, składających się z twardej warstwy poliuretanu, warstwy pianki poliuretanowej, warstwy kleju oraz z plastikowej warstwy ochronnej, które nie zawierają żadnej części metalowej ani żadnej substancji ścierniej i są używane do polerowania płytek (wafers) za pomocą płynu ściernego i muszą być wymieniane z częstotliwością zależną od stopnia ich zużycia, należą do pozycji taryfowej 84 66 [...] jako części i akcesoria uznawane za przeznaczone wyłącznie lub głównie do maszyn sklasyfikowanych w rubrykach 8456–8465, czy, w zależności od materiału, z którego zostały wykonane, do pozycji taryfowej [39 19], jako samoprzylepne płaskie kształty, z tworzyw sztucznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 256, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 301, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 286, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sø- og Handelsretten (Dania) w dniu 1 lipca 2011 r. — HK Danmark działający w imieniu Lone Skouboe Werge przeciwko Pro Display A/S w upadłości

(Sprawa C-337/11)

(2011/C 269/63)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Sø- og Handelsretten

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: HK Danmark działający w imieniu Lone Skouboe Werge

Strona pozwana: Pro Display A/S w upadłości

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Czy każda osoba, która z powodu urazów fizycznych, mentalnych lub psychicznych nie może świadczyć pracy lub może świadczyć ją jedynie w ograniczonym zakresie w okresie, który pod względem długości spełnia wymogi określone w pkt 45 wyroku Trybunału w sprawie C-13/05 Navas ⁽¹⁾, jest objęta pojęciem niepełnosprawności w rozumieniu dyrektywy 2000/78?
- b) Czy stan spowodowany chorobą zdiagnozowaną medycznie jako nieuleczalna może być objęty pojęciem niepełnosprawności w rozumieniu tej dyrektywy?
- c) Czy stan spowodowany zdiagnozowaną medycznie chorobą przejściową może być objęty pojęciem niepełnosprawności w rozumieniu dyrektywy?
- 2) Czy trwałe ograniczenie zdolności funkcjonalnej, które nie pociąga za sobą potrzeby specjalnych środków pomocniczych lub im podobnych, a oznacza jedynie, że dana osoba nie jest zdolna do pracy w pełnym wymiarze czasu, należy uznać za niepełnosprawność w rozumieniu dyrektywy 2000/78 ⁽²⁾?
- 3) Czy skrócenie czasu pracy należy do środków objętych art. 5 dyrektywy 2000/78?
- 4) Czy dyrektywa 2000/78 stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego, zgodnie z którym pracodawca jest uprawniony do zwolnienia pracownika ze skróconym okresem wypowiedzenia, jeżeli pracownik pobierał wynagrodzenie w okresach choroby przez ogółem 120 dni w okresie 12 kolejnych miesięcy, w wypadku gdy pracownika należy uznać za osobę niepełnosprawną w rozumieniu dyrektywy, jeżeli
 - a) nieobecność była spowodowana niepełnosprawnością lub
 - b) nieobecność była spowodowana faktem, że pracodawca nie podjął w konkretnej sytuacji wymaganych środków, aby umożliwić osobie niepełnosprawnej wykonywanie pracy?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 16 lipca 2006 r., Zb.Orz. s. I-6467.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu FIM Santander Top 25 Euro Fi przeciwko Direction des résidents à l'étranger et des services généraux

(Sprawa C-338/11)

(2011/C 269/64)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: Santander Asset Management SGIIC S.A. w imieniu FIM Santander Top 25 Euro Fi

Strona pozwana: Direction des résidents à l'étranger et des services généraux

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu Cartera Mobiliara SA SICAV przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-339/11)

(2011/C 269/65)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: Santander Asset Management SGIIC SA w imieniu Cartera Mobiliara SA SICAV

Strona pozwana: Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu Alltri Inka przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-340/11)

(2011/C 269/66)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu Alltri Inka

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu DBI-Fonds APT n° 737 przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-341/11)

(2011/C 269/67)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: Allianz Global Investors Kapitalanlagegesellschaft mbH w imieniu DBI-Fonds APT n° 737

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — SICAV KBC Select Immo przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-342/11)

(2011/C 269/68)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: SICAV KBC Select Immo

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-343/11)

(2011/C 269/69)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: SGSS Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — International Values Series of the DFA Investment Trust Co. przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-344/11)

(2011/C 269/70)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: International Values Series of the DFA Investment Trust Co.

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Continental Small Company Series of the DFA Investment Trust Co. przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-345/11)

(2011/C 269/71)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: Continental Small Company Series of the DFA Investment Trust Co.

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — SICAV GA Fund B przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-346/11)

(2011/C 269/72)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: SICAV GA Fund B

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de Montreuil (Francja) w dniu 4 lipca 2011 r. — Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, w imieniu AMB Generali Aktien Euroland przeciwko Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

(Sprawa C-347/11)

(2011/C 269/73)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal administratif de Montreuil

Strona skarżąca: Generali Investments Deutschland Kapitalanlagegesellschaft mbH, w imieniu AMB Generali Aktien Euroland

Strona pozwana Ministre du budget, des comptes publics, de la fonction publique et de la réforme de l'État

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy razem z sytuacją przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w papiery wartościowe (OPCVM) należy brać pod uwagę sytuację udziałowców?
- 2) Jeżeli tak to w jakich warunkach sporne pobranie podatku u źródła mogłoby być uważane za zgodne z zasadą swobodnego przepływu kapitału?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 lipca 2011 r. — O, S przeciwko Maahanmuuttovirasto

(Sprawa C-356/11)

(2011/C 269/74)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: O, S

Strona pozwana: Maahanmuuttovirasto

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20 TFUE stoi na przeszkodzie odmowie wydania obywatelowi państwa trzeciego karty pobytu z uwagi na brak środków na utrzymanie, jeżeli jego sytuacja rodzinna przedstawia się w ten sposób, że jego małżonka sprawuje władzę rodzicielską nad dzieckiem, które posiada status obywatela Unii, natomiast wspomniany obywatel państwa trzeciego nie jest ani rodzicem tego dziecka, ani nie sprawuje nad nim władzy rodzicielskiej?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy skutki wywoływane przez art. 20 TFUE należy ocenić inaczej, jeżeli obywatel państwa trzeciego, który nie posiada karty pobytu, jego małżonka i dziecko, nad którym władzę rodzicielską sprawuje owa małżonka i które jest obywatelem Unii, zamieszkują wspólnie?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 7 lipca 2011 r. — Maahanmuuttovirasto przeciwko L

(Sprawa C-357/11)

(2011/C 269/75)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Maahanmuuttovirasto

Strona pozwana: L

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 20 TFUE stoi na przeszkodzie odmowie wydania obywatelowi państwa trzeciego karty pobytu z uwagi na brak środków na utrzymanie, jeżeli jego sytuacja rodzinna przedstawia się w ten sposób, że jego małżonka sprawuje władzę rodzicielską nad dzieckiem, które posiada status obywatela Unii, natomiast wspomniany obywatel państwa trzeciego nie jest ani rodzicem tego dziecka, ani nie sprawuje nad nim władzy rodzicielskiej, a ponadto nie zamieszkuje wspólnie z małżonką i jej dzieckiem?

- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: czy skutki wywoływane przez art. 20 TFUE należy ocenić inaczej, jeżeli obywatel państwa trzeciego, który nie posiada karty pobytu i nie przebywa w Finlandii, oraz jego małżonka mają wspólne dziecko przebywające w Finlandii i będące obywatelem państwa trzeciego, nad którym wspólnie sprawują władzę rodzicielską?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 8 lipca 2011 r. — Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue

(Sprawa C-358/11)

(2011/C 269/76)

Język postępowania: fiński

Sąd krajowy

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen liikenne ja infrastruktuuri -vastuualue

Strona pozwana: Lapin luonnonsuojelupiiri ry et Lapin elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen ympäristö ja luonnonvarat -vastuualue

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy z okoliczności, że odpady zostały zaklasyfikowane jako odpady niebezpieczne, można wnioskować bezpośrednio, iż zastosowanie danej substancji lub przedmiotu prowadzi do ogólnych niekorzystnych skutków dla środowiska lub zdrowia w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2008/98/WE⁽¹⁾ w sprawie odpadów? Czy odpady niebezpieczne również mogą przestać być odpadami, jeżeli spełnione są warunki określone w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE w sprawie odpadów?
- 2) Czy dla wykładni pojęcia „odpady”, a w szczególności obowiązku odzysku substancji lub produktu, ma znaczenie okoliczność, że ponowne wykorzystanie produktu poddanego ocenie jest dozwolone w określonych warunkach na podstawie załącznika XVII wspomnianego w art. 67 rozporządzenia REACH⁽²⁾? Jeżeli tak, jakie znaczenie należy przypisać tej okoliczności?
- 3) Czy w art. 67 rozporządzenia REACH zharmonizowane zostały wymogi dotyczące produkcji, wprowadzania do obrotu i stosowania w rozumieniu art. 128 ust. 2 rozporządzenia REACH, wobec czego na podstawie krajowych przepisów dotyczących ochrony środowiska nie można zakazać zastosowania związków i produktów wymienionych w załączniku XVII, jeżeli ograniczenia te nie zostały opublikowane w wykazie sporządzonym przez Komisję zgodnie z art. 67 ust. 3 rozporządzenia REACH?

- 4) Czy zawarty w pkt 19 ust. 4 lit. b) załącznika XVII do rozporządzenia REACH wykaz sposobów użycia drewna zabezpieczonego roztworem CCA należy interpretować w ten sposób, że wszystkie możliwe sposoby wykorzystania są w nim wymienione wyczerpująco?
- 5) Czy wykorzystanie drewna, o którym mowa w niniejszym przypadku, jako podbudowy ścieżki z desek może być traktowane tak jak sposoby wykorzystania wymienione w wykazie wspomnianym w pytaniu czwartym, wobec czego można zezwolić na to wykorzystanie na podstawie pkt 19 ust. 4 lit. b) załącznika XVII do rozporządzenia REACH, o ile spełnione są pozostałe wymagane warunki?
- 6) Jakie aspekty należy uwzględnić w ramach oceny, czy istnieje ryzyko wielokrotnego kontaktu ze skórą człowieka w rozumieniu pkt 19 ust. 4 lit. d) załącznika XVII do rozporządzenia REACH?
- 7) Czy wyrażenie „istnieje ryzyko”, zawarte w przepisie przywołanym w pytaniu 6, oznacza, że wielokrotny kontakt ze skórą człowieka jest teoretycznie możliwy, czy też że jest on co najmniej w pewnym stopniu prawdopodobny?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy (Dz.U. L 312, s. 3).
- (²) Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Elegktiko Sinedrio (Grecja) w dniu 7 lipca 2011 r. — Komisarz Elegktiko Synedrio przy ministerstwie kultury i turystyki przeciwko Wydziałowi kontroli księgowej ministerstwa kultury i turystyki i Konstantinoowi Antonopoulosowi

(Sprawa C-363/11)

(2011/C 269/77)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Elegktiko Synedrio

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Komisarz Elegktiko Synedrio [trybunału obrachunkowego] przy ministerstwie kultury i turystyki

Strona pozwana: Wydział kontroli księgowej ministerstwa kultury i turystyki i Konstantinos Antonopoulos

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przyznanie pracownikowi wynagrodzenia za okres nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej stanowi warunki pracy czy też warunki zatrudnienia w rozumieniu prawa Unii, w szczególności czy przepisy prawa przewidujące możliwość nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej bez prawa do wynagrodzenia w odniesieniu do pracowników zatrudnionych w sektorze publicznym na podstawie stosunku pracy na czas określony, nie zajmujących stałego stanowiska i będących członkami zarządu organizacji związkowej stanowią „warunki pracy”

w rozumieniu art. 137 ust. 1 lit. b) WE i „warunki zatrudnienia”, o których mowa w klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego [dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC)] czy też taka kwestia należy do zakresu wynagrodzenia i prawa zrzeszania się, do których prawo Unii nie znajduje zastosowania?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na poprzednie pytanie, czy pracownik zatrudniony w sektorze publicznym na podstawie stosunku pracy prawa prywatnego na czas nieokreślony, który zajmuje stałe stanowisko i wykonuje tę samą pracę co pracownik zatrudniony na podstawie stosunku pracy prawa prywatnego na czas określony, który nie zajmuje stałego stanowiska jest pracownikiem „porównywalnym” do tego drugiego pracownika w rozumieniu klauzuli 3 pkt 2 i klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego czy też okoliczność, iż konstytucja państwa (art. 103) i odnośne przepisy wykonawcze przewidują w odniesieniu do niego specjalny system zatrudnienia (w zakresie zatrudnienia i specjalnych gwarancji zgodnie z art. 103 ust. 3 konstytucji) wystarcza by uznać, że nie jest on pracownikiem „porównywalnym” i w efekcie nie można go zrównać z pracownikiem zatrudnionym na podstawie stosunku pracy prawa prywatnego na czas określony, który nie zajmuje stałego stanowiska?

- 3) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzących na poprzednie pytania:

a) jeżeli z przepisów krajowych wynika, że dopuszcza się możliwość płatnej nieobecności w pracy z tytułu działalności związkowej (do 9 dni miesięcznie) pracowników zatrudnionych w sektorze publicznym na podstawie stosunku pracy na czas nieokreślony, którzy zajmują stałe stanowisko i są członkami zarządu organizacji związkowej drugiego stopnia, podczas gdy pracownikom posiadającym taki sam status związkowy, którzy zatrudnieni są w tej samej jednostce publicznej na czas określony nie zajmując stałego stanowiska przysługuje jedynie prawo do bezpłatnej nieobecności z tytułu działalności związkowej o tym samym wymiarze czasu, czy taka różnica stanowi mniej korzystne traktowanie tej drugiej kategorii pracowników w rozumieniu klauzuli 4 pkt 1 porozumienia ramowego?

b) czy sam ograniczony czas trwania stosunku pracy drugiej kategorii pracowników a także ich wyodrębnienie z ogólnego systemu zatrudnienia (w zakresie zatrudnienia, awansu, rozwiązania stosunku pracy) mogą stanowić obiektywne względy uzasadniające taką różnicę?

- 4) Czy sporna różnica między związkowcami będącymi pracownikami zatrudnionymi na czas nieokreślony, którzy zajmują stałe stanowisko w jednostce publicznej a związkowcami posiadającymi taki sam status związkowy, którzy są zatrudnieni na czas określony w tej samej jednostce

publicznej nie zajmując stałego stanowiska stanowi naruszenie zasady zakazu dyskryminacji w odniesieniu do wykonywania praw związkowych w rozumieniu art. 12, 20, 21 i 28 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej czy też może ona zostać uzasadniona odmiennością systemów zatrudnienia pracowników należących do tych dwóch kategorii?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulis tis Epikrateias (Grecja) w dniu 13 lipca 2011 r. — Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou przeciwko Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon i Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

(Sprawa C-373/11)

(2011/C 269/78)

Język postępowania: grecki

Sąd krajowy

Symvoulis tis Epikrateias

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Panellinos Syndesmos Viomichanion Metapoiisis Kapnou

Strona pozwana: Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon i Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon

Pytania prejudycjalne

Czy art. 69 rozporządzenia nr 1782/2003, na podstawie którego państwa członkowskie mają prawo ustalenia, w granicach do maksymalnie 10 %, o których mowa w art. 41 i w zgodzie z warunkami zawartymi w art. 69 ust. 3 różnych wartości procentowych w odniesieniu do pomocy uzupełniającej na rzecz producentów jest zgodny w zakresie w jakim zezwala na takie różne wartości procentowe z art. 2 WE, 32 WE i 34 WE a także z celami obejmującymi wsparcie dochodowe rolników w celu zapewnienia im odpowiedniego standardu życia i zachowanie obszarów wiejskich?

Odwołanie od postanowienia Sądu (druga izba) wydanego w dniu 15 kwietnia 2011 r. w sprawie T-95/11 Longevity Health Products, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 21 czerwca 2011 r. przez Longevity Health Products, Inc.

(Sprawa C-378/11 P)

(2011/C 269/79)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Longevity Health Products, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— Stwierdzenie dopuszczalności odwołania wniesionego przez Longevity Health Products, Inc.;

— uchylenie postanowienia Sądu wydanego w dniu 15 maja 2011 r. w sprawie T-95/11;

— obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi, że zaskarżone postanowienie powinno zostać uchylone z następujących względów:

— rozumowanie Sądu jest błędne;

— Sąd nie wziął pod uwagę argumentów właściciela znaku towarowego.

Postanowienie prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep — Niderlandy) — G.A.P. Peeters — van Maasdiijk przeciwko Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Sprawa C-455/10) ⁽¹⁾

(2011/C 269/80)

Język postępowania: niderlandzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 lipca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Estonii

(Sprawa C-16/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/81)

Język postępowania: estoński

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 63 z 26.2.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 15 czerwca 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-20/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/82)

Język postępowania: polski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 80 z 12.3.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Assane Samb

(Sprawa C-43/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/83)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 113 z 9.4.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 7 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Frosinone — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Patrick Conteh

(Sprawa C-169/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/84)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 173 z 11.6.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 6 lipca 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Treviso — Włochy) — Procura della Repubblica przeciwko Elena Vermisheva

(Sprawa C-187/11) ⁽¹⁾

(2011/C 269/85)

Język postępowania: włoski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Freistaat Sachsen przeciwko Komisji(Sprawa T-357/02 RENV) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Pomoc udzielona przez władze kraju związkowego Saksonii — Pomoc przeznaczona na coaching, uczestnictwo w targach i wystawach, współpracę i promocję wizerunku firmy — Decyzja uznająca system pomocy za częściowo zgodny i za częściowo niezgodny ze wspólnym rynkiem — System pomocy na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw — Niewykonanie uprawnień dyskrejonalnych — Obowiązek uzasadnienia)

(2011/C 269/86)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Freistaat Sachsen (Niemcy) (przedstawiciel: T. Lübbig, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Gross, V. Kreuzschitz i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności art. 2 akapit drugi i art. 3 i 4 decyzji Komisji 2003/226/WE z dnia 24 września 2002 r. w sprawie programu pomocowego planowanego przez Niemcy — „Program na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw — Poprawa wydajności przedsiębiorstw w Saksonii” — Podprogram 1 (coaching), 4 (uczestnictwo w targach i wystawach), 5 (współpraca) i 7 (promocja wizerunku firmy) (Dz.U. 2003, L 91, s. 13)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Freistaat Sachsen (Niemcy) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską zarówno w postępowaniu przed Sądem, jak i w postępowaniu przed Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. C 31 z 8.2.2003.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Arkema France przeciwko Komisji(Sprawa T-189/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Zasada dobrej administracji — Grzywny — Obwieszczenie w sprawie współpracy)

(2011/C 269/87)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Arkema France SA (Colombes, Francja) (przedstawiciele: pierwotnie A. Winckler, S. Sorinas Jimeno i P. Geffriaud, następnie S. Sorinas Jimeno i E. Jégou, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Arbault i O. Beynet, następnie V. Bottka, P. J. Van Nuffel i B. Gencarelli, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, wniosek o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran) w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącej oraz, tytułem żądania ewentualnego, wnioski o uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżącą.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Arkema France zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji(Sprawa T-190/06) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Prawo do obrony — Domniemanie niewinności — Obowiązek uzasadnienia — Równość traktowania — Zasada indywidualizacji kar i sankcji — Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar — Zasada dobrej administracji — Pewność prawa — Nadużycie władzy — Grzywny)

(2011/C 269/88)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Total SA (Courbevoie, Francja) i Elf Aquitaine SA (Courbevoie) (przedstawiciele: É. Morgan de Riverly, A. Noël-Baron, E. Lagathu, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: pierwotnie F. Arbault i O. Beynet, następnie V. Bottka, P. J. Van Nuffel i B. Gencarelli, pełnomocnicy)

Przedmiot

Tytułem żądania głównego, wnioszek o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran) oraz, tytułem żądania ewentualnego, wnioszek o zmianę art. 2 lit. i) tej decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Total SA i Elf Aquitaine SA zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 212 z 2.9.2006.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Shell Petroleum i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-38/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i kauczuku styrenowo-butadienowego otrzymanego w wyniku polimeryzacji emulsyjnej — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga naruszenia — Okoliczności obciążające)

(2011/C 269/89)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Shell Petroleum NV (Haga, Niderlandy); Shell Nederland BV (Haga); Shell Nederland Chemie BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci T. Snoep i J. Brockhoff, następnie adwokaci T. Snoep i S. Chamalaun)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo M. Kellerbauer, V. Bottka i J. Samnadda, następnie M. Kellerbauer i V. Botka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy otrzymany w wyniku polimeryzacji emulsyjnej), w zakresie w jakim decyzja ta dotyczy Shell Petroleum NV i Shell Nederland BV, a także tytułem żądania ewentualnego uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na Shell Petroleum, Shell Nederland i Shell Nederland Chemie BV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

- 2) Shell Petroleum NV, Shell Nederland BV i Shell Nederland Chemie BV zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — ENI przeciwko Komisji

(Sprawa T-39/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i kauczuku styrenowo-butadienowego otrzymanego w wyniku polimeryzacji emulsyjnej — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga naruszenia — Okoliczności obciążające)

(2011/C 269/90)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: ENI SpA (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. M. Roberti i I. Perego)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, G. Conte i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy otrzymany w wyniku polimeryzacji emulsyjnej), w zakresie w jakim decyzja ta dotyczy ENI SpA, a także tytułem żądania ewentualnego, uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na ENI.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. c) decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i kauczuk styrenowo-butadienowy otrzymany w wyniku polimeryzacji emulsyjnej), w zakresie w jakim ustala on kwotę grzywny nałożonej na ENI SpA na 272,25 mln EUR.
- 2) Kwotę grzywny nałożonej na ENI ustala się na 181,5 mln EUR.
- 3) Skarga podlega oddaleniu w pozostałym zakresie.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Dow Chemical i in. przeciwko Komisji(Sprawa T-42/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Przypisanie zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności obciążające)

(2011/C 269/91)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Dow Chemical Company (Midland, Michigan, Stany Zjednoczone), Dow Deutschland Inc. (Schwalbach, Niemcy), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Schwalbach) i Dow Europe GmbH (Horgen, Szwajcaria) (przedstawiciele: początkowo D. Schroeder, P. Matthey i T. Graf, a następnie D. Schroeder i T. Graf, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo M. Kellerbauer, V. Bottka i J. Samnadda, a następnie M. Kellerbauer, V. Bottka i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności — w odniesieniu do The Dow Chemical Company — decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) lub stwierdzenia nieważności — w odniesieniu do Dow Deutschland Inc. — art. 1 wskazanej decyzji, bądź obniżenie — w odniesieniu do wszystkich skarżących — kwoty nałożonej na nie grzywny.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. b) decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie, w jakim uznano w nim, że Dow Deutschland Inc. uczestniczyła w rozpatrywanym naruszeniu od dnia 1 lipca 1996 r. do dnia 27 listopada 2001 r. zamiast od dnia 2 września 1996 r. do dnia 27 listopada 2001 r.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) The Dow Chemical Company, Dow Deutschland, Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH i Dow Europe GmbH zostają obciążone własnymi kosztami, a także dziewięcioma dziesiątymi kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 4) Komisja ponosi jedną dziesiątą własnych kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Kaučuk przeciwko Komisji(Sprawa T-44/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Uczestnictwo w porozumieniu, decyzji lub uzgodnionej praktyce — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące)

(2011/C 269/92)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Kaučuk a.s. (Kralupy nad Vltavou, Republika Czeska) (przedstawiciele: początkowo M. Powell i K. Kuik, następnie M. Powell, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo M. Kellerbauer, V. Bottka i O. Weber, następnie M. Kellerbauer, V. Bottka i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie, w jakim decyzja dotyczy Kaučuk a.s., lub, tytułem żądania ewentualnego, uchylenia nałożonej na nią grzywny.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie dotyczącym Kaučuk a.s.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Unipetrol przeciwko Komisji(Sprawa T-45/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Uczestnictwo w porozumieniu, decyzji lub uzgodnionej praktyce — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny)

(2011/C 269/93)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Unipetrol a.s. (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciele: J. Matějček i I. Janda, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo M. Kellerbauer, V. Bottka i O. Weber, następnie M. Kellerbauer, V. Bottka i V. Di Bucci, pełnomocnicy).

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie, w jakim decyzja dotyczy Unipetrol a.s., lub, tytułem żądania ewentualnego, o skorzystanie przez Sąd z nieograniczonego prawa orzekania.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie dotyczącym Unipetrol a.s.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 14.4.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Trade-Stomil przeciwko Komisji

(Sprawa T-53/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Uczestnictwo w porozumieniu, decyzji lub uzgodnionej praktyce — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące)

(2011/C 269/94)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trade-Stomil sp. z o.o. (Łódź, Polska) (przedstawiciele: F. Carlin, barrister i E. Batchelor, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo X. Lewis i V. Bottka, następnie V. Bottka i V. Di Bucci, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie, w jakim dotyczy ona Trade Stomil sp. z o.o., lub, tytułem żądania ewentualnego, wniosek o uchylenie grzywny nałożonej na Trade Stomil lub obniżenie jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie dotyczącym Trade Stomil sp. z o.o.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Polimeri Europa przeciwko Komisji

(Sprawa T-59/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek kauczuku butadienowego i emulsyjnego kauczuku butadienowo-styrenowego — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Możliwość przypisania zachowania noszącego znamiona naruszenia — Naruszenie jednolite — Dowód istnienia porozumienia, decyzji i uzgodnionej praktyki — Grzywny — Waga i czas trwania naruszenia — Okoliczności łagodzące)

(2011/C 269/95)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Polimeri Europa SpA (Brindisi, Włochy) (przedstawiciele: M. Siragusa i F. Moretti, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci, G. Conte i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) lub, tytułem żądania ewentualnego, uchylenia grzywny nałożonej na Polimeri Europa SpA albo obniżenia jej kwoty.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność art. 2 lit. c) decyzji Komisji C(2006) 5700 wersja ostateczna z dnia 29 listopada 2006 r. odnoszącej się do postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/F/38.638 — Kauczuk butadienowy i emulsyjny kauczuk butadienowo-styrenowy) w zakresie, w jakim nakłada on na Polimeri Europa SpA grzywnę w kwocie 272,25 miliona EUR.
- 2) Grzywny nałożona na Polimeri Europa zostaje określona na kwotę 181,5 miliona EUR.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona

4) Każda strona ponosi swoje koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 95 z 28.4.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Schindler Holding i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-138/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen)

(2011/C 269/96)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schindler Holding Ltd (Hergiswil, Szwajcaria), Schindler Management AG (Ebikon, Szwajcaria); Schindler SA (Bruksela, Belgia), Schindler Deutschland Holding GmbH (Berlin, Niemcy); Schindler Sàrl (Luksemburg, Luksemburg) i Schindler Liften BV (Haga, Niderlandy) (przedstawiciele: R. Bechtold, W. Bosch, U. Soltész i S. Hirsbrunner, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Mojzesowicz i R. Sauer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Simm i G. Kimberley, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] (sprawa COMP/E-1/38.823 — Windy i schody ruchome) oraz, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone w zakresie, w jakim została ona wniesiona przez Schindler Management AG.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Schindler Holding Ltd, Schindler SA, Schindler Deutschland Holding GmbH, Schindler Sàrl i Schindler Liften BV zostają obciążone kosztami postępowania.
- 4) Schindler Management ponosi własne koszty.
- 5) Rada Unii Europejskiej ponosi własne koszty.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — General Technic-Otis i in. przeciwko Komisji

(Sprawy T-141/07, T-142/07, T-145/07 i T-146/07) (¹)

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen)

(2011/C 269/97)

Język postępowania: francuski i angielski

Strony

Strona skarżąca: General Technic-Otis Sàrl (Howald, Luksemburg) (przedstawiciele: początkowo M. Nosbusch, a następnie A. Winckler, avocats, i J. Temple Lang, solicitor) (sprawa T-141/07); General Technic Sàrl (Howald) (przedstawiciel: M. Nosbusch) (sprawa T-142/07); Otis SA (Dilbeek, Belgia), Otis GmbH & Co. OHG (Berlin, Niemcy), Otis BV (Amersfoort, Biderlandy) i Otis Elevator Company (Farmington, Connecticut, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Winckler i J. Temple Lang) (sprawa T-145/07); a także United Technologies Corporation (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Winckler i J. Temple Lang) (sprawa T-146/07)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: sprawy T-141/07, T-142/07, A. Bouquet, R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Condominesa; oraz sprawy T-145/07 i T-146/07, A. Bouquet, R. Sauer i J. Bourke, pełnomocnicy, wspierani przez A. Condominesa)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] (sprawa COMP/E-1/38.823 — Windy i schody ruchome) oraz, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące.

Sentencja

- 1) Sprawy T-141/07, T-142/07, T-145/07 i T-146/07 zostają połączone dla celów wydania niniejszego wyroku.
- 2) Skargi zostają oddalone.
- 3) W sprawie T-141/07 General Technic-Otis Sàrl zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 4) W sprawie T-142/07 General Technic Sàrl zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 5) W sprawie T-145/07 Otis S.A., Otis GmbH & Co. OHG, Otis BV i Otis Elevator Company zostają obciążone kosztami postępowania.
- 6) W sprawie T-146/07 United Technologies Corporation zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 140 z 23.6.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — ThyssenKrupp Liften Ascenseurs i in. przeciwko Komisji

(Sprawy T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 i T-154/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen)

(2011/C 269/98)

Języki postępowania: niderlandzki i niemiecki

Strony

Strony skarżące: ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo adwokaci V. Turner i D. Mes, następnie adwokaci O.W. Brouwer i J. Blockx) (sprawa T-144/07); ThyssenKrupp Aufzüge GmbH (Neuhausen auf den Fildern, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci U. Itzen i K. Blau-Hansen, następnie adwokaci U. Itzen, K. Blau-Hansen i S. Thomas, a wreszcie adwokaci K. Blau-Hansen i S. Thomas) (sprawa T-147/07); ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci U. Itzen i K. Blau-Hansen, następnie adwokaci U. Itzen, K. Blau-Hansen i S. Thomas, a wreszcie adwokaci K. Blau-Hansen i S. Thomas) (sprawa T-147/07); ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Howald, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci K. Beckmann, S. Dethof i U. Itzen) (sprawa T-148/07); ThyssenKrupp Elevator AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci T. Klose i J. Ziebarth) (sprawa T-149/07); ThyssenKrupp AG (Duisburg, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci M. Klusmann i S. Thomas, następnie adwokat M. Klusmann) (sprawa T-150/07); ThyssenKrupp Liften BV (Krimpen aan den IJssel, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci O.W. Brouwer i A. Stoffer) (sprawa T-154/07)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: w sprawach T-144/07 i T-154/07 A. Bouquet i R. Sauer, pełnomocnicy, wspierani przez adwokatów F. Wijckmansa i F. Tuytschaevera; w sprawach T-147/07 i T-148/07 początkowo R. Sauer i O. Weber, następnie R. Sauer i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy; i w sprawach T-149/07 i T-150/07, R. Sauer i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome) lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny nałożonej na skarżące.

Sentencja

- 1) Sprawy T-144/07, T-147/07, T-148/07, T-149/07, T-150/07 i T-154/07 zostają połączone w celu wydania niniejszego wyroku.
- 2) Stwierdza się nieważność art. 2 ust. 1 tiret czwarte, art. 2 ust. 2 tiret czwarte, art. 2 ust. 3 tiret czwarte i art. 2 ust. 4 tiret czwarte

decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome).

- 3) W sprawach T-144/07, T-149/07 i T-150/07 kwota grzywny nałożonej na ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Elevator AG i ThyssenKrupp AG w art. 2 ust. 1 tiret czwarte decyzji C(2007) 512 w związku z naruszeniem w Belgii zostaje określona w wysokości 45 738 000 EUR.
- 4) W sprawach T-147/07, T-149/07 i T-150/07 kwota grzywny nałożonej na ThyssenKrupp Aufzüge GmbH, ThyssenKrupp Fahrtreppen GmbH, ThyssenKrupp Elevator i ThyssenKrupp w art. 2 ust. 2 tiret czwarte decyzji C(2007) 512 w związku z naruszeniem w Niemczech zostaje określona w wysokości 249 480 000 EUR.
- 5) W sprawach T-148/07, T-149/07 i T-150/07 kwota grzywny nałożonej na ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl, ThyssenKrupp Elevator i ThyssenKrupp w art. 2 ust. 3 tiret czwarte decyzji C(2007) 512 w związku z naruszeniem w Luksemburgu zostaje określona w wysokości 8 910 000 EUR.
- 6) W sprawach T-150/07 i T-154/07 kwota grzywny nałożonej na ThyssenKrupp Liften BV i ThyssenKrupp w art. 2 ust. 4 tiret czwarte decyzji C(2007) 512 w związku z naruszeniem w Niderlandach zostaje określona w wysokości 15 651 900 EUR.
- 7) W pozostałym zakresie skargi zostają oddalone.
- 8) W każdej ze spraw skarżące pokrywają trzy czwarte własnych kosztów oraz trzy czwarte kosztów Komisji Europejskiej. Komisja pokrywa jedną czwartą własnych kosztów i jedną czwartą kosztów skarżących.

⁽¹⁾ Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Kone i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-151/07) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek instalacji i obsługi wind i schodów ruchomych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Manipulowanie w ramach postępowań przetargowych — Podział rynku — Ustalenie cen)

(2011/C 269/99)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Kone Oyj (Helsinki, Finlandia); Kone GmbH (Hanower, Niemcy); Kone BV (Voorburg, Niderlandy) (przedstawiciele: T. Vinje, solicitor, adwokaci D. Paemen, J. Schindler, B. Nijs, A. Tomtsis oraz J. Flynn, QC i D. Scannell, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: É. Gippini Fournier i R. Sauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 512 wersja ostateczna z dnia 21 lutego 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/E-1/38.823 — Windy i Schody ruchome) lub, tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny nałożonej na skarżące.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Kone Oyj, Kone GmbH i Kone BV zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 7.7.2007.

Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2011 r. — Zino Davidoff przeciwko OHIM — Kleinakis kai SIA (GOOD LIFE)

(Sprawa T-108/08) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GOOD LIFE — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy GOOD LIFE — Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego — Obowiązek staranności — Artykuł 74 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 269/100)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zino Davidoff SA (Fryburg, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci H. Kunz-Hallstein i R. Kunz-Hallstein)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: R. Pethke i J. Laporta Insa, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: I. Kleinakis kai SIA OE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat K. Siotou)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 listopada 2007 r. (sprawa R 298/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy I. Kleinakis kai SIA OE a Zino Davidoff S.A.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 30 listopada 2007 r. (sprawa R 298/2007-2).
- 2) OHIM pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Zino Davidoff SA.

- 3) I. Kleinakis kai SIA OE pokrywa swe własne koszty.

(¹) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Grecja przeciwko Komisji

(Sprawa T-81/09) (¹)

(EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program operacyjny objęty celem nr 1 (1994 — 1999) „Dostępność i drogi główne” w Grecji — Delegowanie przez Komisję zadań pomocniczych na osoby trzecie — Tajemnica zawodowa — Wysokość korekty — Zakres uznania Komisji — Kontrola sądowa)

(2011/C 269/101)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Grecka (przedstawiciele: początkowo M. Tassopoulou, pełnomocnik, wspierany przez adwokatów C. Meidanisa i E. Lampadariosa, a następnie P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Michailopoulou)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblyte i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 8573 z dnia 15 grudnia 2008 r. zmniejszającej o kwotę 30 104 470,47 EUR pomoc finansową z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznaną na rzecz Grecji w ramach programu operacyjnego „Dostępność i drogi główne” na mocy decyzji Komisji C 94) 3579 z dnia 16 grudnia 1994 r. zatwierdzającej pomoc finansową z EFRR.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2008) 8573 z dnia 15 grudnia 2008 r. zmniejszającej pomoc finansową z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznaną na rzecz Grecji, w zakresie, w jakim decyzja ta przewiduje, po pierwsze, korektę o kwotę 506 303 EUR dotyczącą projektu „Isthmos — Galota”, a po drugie, korektę o kwotę 684 343 EUR dotyczącą projektu „Carrefour de Polymylos (umowa 928)”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Grecka ponosi własne koszty oraz zostaje obciążona 80 % kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 4) Komisja ponosi 20 % własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — Winzer Pharma przeciwko OHIM — Alcon (OFTAL CUSI)**(Sprawa T-160/09) ⁽¹⁾**

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego OFTAL CUSI — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy Ophtal — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 269/102)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Dr. Robert Winzer Pharma GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Schneller)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Alcon Inc. (Hünenberg, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Vidal-Quadras Trias de Bes)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 lutego 2009 r. (sprawa R 1471/2007-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Dr. Robert Winzer Pharma GmbH a Alcon Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Dr. Robert Winzer Pharma GmbH pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) i Alcon Inc.

⁽¹⁾ Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2011 r. — Ergo Versicherungsgruppe przeciwko OHIM — Société de développement et de recherche industrielle (ERGO)**(Sprawa T-220/09) ⁽¹⁾**

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ERGO — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy URGO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 269/103)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ergo Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A.W. Renck, T. Dolde, J. Pause)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: B. Schmidt, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Société de développement et de recherche industrielle (Chenôve, Francja) (przedstawiciel: adwokat K. Dröge)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 marca 2009 r. (sprawa R 515/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Société de développement et de recherche industrielle a Ergo Versicherungsgruppe AG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ergo Versicherungsgruppe AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 15 lipca 2011 r. — Ergo Versicherungsgruppe przeciwko OHIM — Société de développement et de recherche industrielle (ERGO Group)**(Sprawa T-221/09) ⁽¹⁾**

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ERGO Group — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy URGO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009))

(2011/C 269/104)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ergo Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard, A.W. Renck, T. Dolde, J. Pause)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: B. Schmidt, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Société de développement et de recherche industrielle (Chenôve, Francja) (przedstawiciel: adwokat K. Dröge)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 20 marca 2009 r. (sprawa R 520/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Société de développement et de recherche industrielle a Ergo Versicherungsgruppe AG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ergo Versicherungsgruppe AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Evonik Industries przeciwko OHIM (Przedstawienie prostokąta w kolorze purpury z jednym bokiem wypukłym)

(Sprawa T-499/09) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego przedstawiającego prostokąt w kolorze purpury z jednym bokiem wypukłym — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 269/105)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Industries AG (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo S. Stürmann, następnie S. Stürmann i G. Schneider, następnie S. Stürmann i R. Manea, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 października 2009 r. (sprawa R 491/2009-4), dotyczącą rejestracji prostokąta w kolorze purpury z jednym bokiem wypukłym jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Evonik Industries AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 37 z 13.2.2010.

Wyrok Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Inter IKEA Systems przeciwko OHIM — Meteor Controls (GLÄNSA)

(Sprawa T-88/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego GLÄNSA — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy GLANZ — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2011/C 269/106)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Inter IKEA Systems BV (przedstawiciel: adwokat J. Gulliksson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: R. Pethke, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Meteor Controls International Ltd (Cookstown, Zjednoczone Królestwo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 grudnia 2009 r. (sprawa R 529/2009-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Meteor Controls International Ltd a Inter IKEA Systems BV.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Inter IKEA Systems BV zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010

Wyrok Sądu z dnia 14 lipca 2011 r. — ratiopharm przeciwko OHIM — Nycomed (ZUFAL)

(Sprawa T-222/10) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ZUFAL — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy ZURCAL — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Podobieństwo oznaczeń — Podobieństwo towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Ograniczenie towarów wskazanych w zgłoszeniu znaku towarowego — Artykuł 43 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009)

(2011/C 269/107)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: ratiopharm GmbH (Ulm, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat S. Völker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: B. Schmidt, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Nycomed GmbH (Konstancja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Ferchland)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 marca 2010 r. (sprawa R 874/2008-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Nycomed GmbH a ratiopharm GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) ratiopharm GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 195 z 17.7.2010.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 lipca 2011 r. — Emme przeciwko Komisji

(Sprawa T-422/10 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Decyzja Komisji nakładająca grzywnę — Gwarancja bankowa — Wniosek zawieszenie wykonania — Szkoda finansowa — Brak nadzwyczajnych okoliczności — Brak pilnego charakteru)

(2011/C 269/108)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Emme Holding SpA (Pescara, Włochy) (przedstawiciele: G. Visconti, E. Vassallo di Castiglione, M. Siragusa, M. Beretta i P. Ferrari, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Gencairelli, V. Bottka i P. Manzini, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania art. 2 decyzji Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2010 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.344 — Stal sprężająca), a także wniosek o zwolnienie ze zobowiązania do ustanowienia gwarancji bankowej w celu uniknięcia natychmiastowegościągnięcia grzywny nałożonej na mocy art. 2 wskazanej decyzji.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — SIR przeciwko Radzie

(Sprawa T-142/11)

(Postępowanie w sprawie środków tymczasowych — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Umorzenie postępowania głównego — Umorzenie postępowania)

(2011/C 269/109)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société ivoirienne de raffinage (SIR) (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zmierzający, zgodnie z art. 278 TFUE, do zawieszenia wykonania, po pierwsze, decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 36) i, po drugie, rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1).

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie wniosku o zastosowanie środków tymczasowych zostaje umorzone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 13 lipca 2011 r. — Petroci przeciwko Radzie

(Sprawa T-160/11)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające stosowane w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Wniosek o zawieszenie wykonania — Umorzenie postępowania głównego — Umorzenie postępowania)

(2011/C 269/110)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Société nationale d'opérations pétrolières de la Côte d'Ivoire Holding (Petroci Holding) (Abidżan, Wybrzeże Kości Słoniowej) (przedstawiciel: adwokat M. Ceccaldi)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciel: B. Driessen i A. Vitro, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zmierzający, zgodnie z art. 278 TFUE, do zawieszenia wykonania, po pierwsze, decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 36) i z drugiej strony rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1)

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie wniosku o zastosowanie środka tymczasowego zostaje umorzone.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — Brainlab przeciwko OHIM (BrainLAB)

(Sprawa T-326/11)

(2011/C 269/111)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Brainlab AG (Feldkirchen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Bauer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1596/2010-4;
- przekazanie sprawy Izbie Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w zakresie dotyczącym kwestii czy w ramach przedłużenia wspólnotowego znaku towarowego „BrainLAB” (nr 1 290 113) dochowano należytej staranności.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BrainLAB” dla towarów i usług należących do klas 9, 10 i 42

Decyzja Wydziału „Rejestracja i związane z nią bazy danych”: oddalenie wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego w odniesieniu do terminu na złożenie wniosku o przedłużenie i na uiszczenie opłaty za przedłużenie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego i stwierdzenie wygaśnięcia wspólnotowego znaku towarowego nr 1 290 113

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 81 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ pomimo dochowania wymaganej w występujących okolicznościach staranności wszyscy uczestnicy postępowania nie byli w stanie dotrzymać terminu wobec strony pozwanej, co doprowadziło do utraty prawa oraz okoliczność, że termin dwóch miesięcy na złożenie wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego został dochowany

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — Vinci Energies Schweiz przeciwko OHIM — Estavis (Przedstawienie bramy brandenburskiej w kolorze żółtym)

(Sprawa T-327/11)

(2011/C 269/112)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vinci Energies Schweiz AG (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat M. Graf)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Estavis AG (Berlin, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie R 231/2010-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Estavis AG

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Przedstawienie bramy brandenburskiej w kolorze miodowym dla towarów i usług należących do klas 7, 9, 11, 35, 36, 37, 38, 40, 41 i 42 — zgłoszenie nr 6 585 871

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy „ETAVIS” dla towarów i usług należących do klas 6, 7, 9, 11, 35, 37, 38, 40, 41, 42 i 45

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ ze względu na co najmniej zwyczajny stopień charakteru odróżniającego znaku towarowego, na który powołano się w sprzeciwie i jednakowość tudzież podobieństwo kolidujących ze sobą oznaczeń istnieje w ich przypadku prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 21 czerwca 2011 r. — Leifheit przeciwko OHIM (EcoPerfect)

(Sprawa T-328/11)

(2011/C 269/113)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Leifheit AG (Nassau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. Hasselblatt)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie R 1658/2010-1 i zezwolenie na publikację wspólnotowego znaku towarowego „EcoPerfect” objętego zgłoszeniem nr 8 708 745;
- obciążenie OHIM całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „EcoPerfect” dla towarów należących do klasy 21 — zgłoszenie nr 8 708 745

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony wspólnotowy znak towarowy „EcoPerfect” nie ma charakteru opisowego w odniesieniu do towarów należących do klasy 21 ani nie jest całkowicie pozbawiony charakteru odróżniającego.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Wessang przeciwko OHIM — Greinwald (star foods)

(Sprawa T-333/11)

(2011/C 269/114)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Nicolas Wessang (Zimmerbach, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Grolée)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Greinwald GmbH (Kempten, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej przez Izbę Odwoławczą OHIM w dniu 15 kwietnia 2011 r.;
- orzeczenie, że na OHIM ciąży obowiązek podjęcia środków w celu zastosowania się do wyroku stwierdzającego nieważność wyżej wymienionej decyzji i tym samym uwzględnienia sprzeciwu wniesionego przez Nicolasa WESSANGA w dniu 26 września 2005 r. wobec rejestracji znaku towarowego STAR FOODS + przedstawienie graficzne nr 4 105 615;
- orzeczenie, że na OHIM ciąży obowiązek podjęcia środków w celu zastosowania się do wyroku stwierdzającego nieważność wyżej wymienionej decyzji i tym samym odrzucenia zgłoszenia znaku towarowego STAR FOODS + przedstawienie graficzne nr 4 105 615 w całości;
- obciążenie spółki GREINWALD GmbH oraz OHIM solidarnie, względnie na zasadzie odpowiedzialności *in solidum*, całością kosztów i wydatków poniesionych przez Nicolasa WESSANGA w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, postępowaniu odwoławczym i w niniejszym postępowaniu;
- obciążenie spółki GREINWALD GmbH całością kosztów i wydatków poniesionych przez nią w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, postępowaniu odwoławczym i w niniejszym postępowaniu;
- obciążenie OHIM całością kosztów i wydatków poniesionych przez niego w postępowaniu w sprawie sprzeciwu, postępowaniu odwoławczym i w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Greinwald GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „star foods” dla towarów należących do klas 29, 30 i 32 — zgłoszenie nr 4 105 615

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowe znaki towarowe graficzny i słowny „STAR SNACKS” dla towarów należących do klas 29, 30 i 31

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie sprzeciwu; decyzja podjęta w następstwie wyroku Sądu z dnia 11 maja 2010 r. w sprawie T-492/08 Wessang przeciwko OHIM — Greinwald (star foods)

Podniesione zarzuty: strona skarżąca podnosi, że Sąd orzekł, iż istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych, i że ze względu na tę okoliczność uprawnienia Izby Odwoławczej były związane wyrokiem Sądu. W ocenie strony skarżącej Izba Odwoławcza także przekroczyła swoje kompetencje, ponownie rozpatrując sprawę w całości.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2011 r. — Segovia Bonet przeciwko OHIM — IES (IES)

(Sprawa T-355/11)

(2011/C 269/115)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jorge Segovia Bonet (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M.E. López Camba i J.L. Rivas Zurdo)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: IES Insurance Engineering Services Srl (Mediolan, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie R 749/2010-2; oraz
- obciążenie OHIM i IES Insurance Engineering Services Srl kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: IES Insurance Engineering Services Srl

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „IES” dla usług z klas 35, 36, 41, 42 i 45 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6787345

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie graficzny znak towarowy nr 2358802 „IES” dla usług z klasy 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania i utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne ustalenie Izby Odwoławczej, że w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i wspólnotowego znaku towarowego, którego zgłoszenie zakwestionowano, nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, gdyż i) porównywane oznaczenia są łudząco podobne, w szczególności na płaszczyźnie fonetycznej; i ii) usługi wskazane we wcześniejszej rejestracji są komplementarne względem usług wskazanych w zakwestionowanym zgłoszeniu wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2011 r. — Restoin przeciwko OHIM (EQUIPMENT)

(Sprawa T-356/11)

(2011/C 269/116)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Christian Restoin (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Alcaraz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 14 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1430/2010-4;
- obciążenie OHIM kosztami poniesionymi przez Christiana RESTOINA.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EQUIPMENT” dla towarów i usług z klas 3, 9, 14, 18, 25 i 35 — zgłoszenie nr 8 722 076

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 ze względu na to, że zgłoszone oznaczenie jest odróżniające w odniesieniu do jego postrzegania przez właściwy krąg odbiorców i w odniesieniu do towarów i usług, dla których wniesiono o rejestrację, oraz art. 75 wspomnianego rozporządzenia ze względu na to, że uzasadnienie Izby Odwoławczej i) nie może mieć charakteru całościowego, gdyż odnośne towary nie są wystarczająco jednorodne, i ii) nie jest spójne.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2011 r. — Hand Held Products przeciwko OHIM — Orange Brand Services (DOLPHIN)

(Sprawa T-361/11)

(2011/C 269/117)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hand Held Products, Inc. (Wilmington, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci J. Güell Serra i M. Curell Aguilà)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Orange Brand Services Ltd (Bristol, Zjednoczone Królestwo)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1443/2010-1 i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 5046231; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Orange Brand Services Ltd

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „DOLPHIN” dla m.in. towarów z klasy 9 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5046231

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 936229 „DOLPHIN” dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w odniesieniu do części zakwestionowanych towarów

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na to, że Izba Odwoławcza nie przeprowadziła całościowej analizy istotnych czynników, lecz oddaliła sprzeciw wyłącznie na podstawie tego, że towary są różne, stwierdzając minimalne różnice między nimi i nie przypisując odpowiedniej wagi przy analizie porównawczej do identyczności oznaczeń „DOLPHIN”.

Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2011 r. — Bial — Portela & Ca przeciwko OHIM — Isdin (ZEBEXIR)

(Sprawa T-366/11)

(2011/C 269/118)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bial — Portela & Ca, SA (São Mamede do Coronado, Portugalia) (przedstawiciele: B. Braga da Cruz i J. M. Pimenta, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Isdin, SA (Barcelona, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 kwietnia 2011 r. w sprawie R 1212/2009-1;

— nakazanie pozwanej dokonania odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 6809008 „ZEBEXIR”; oraz

— obciążenie Isdin, SA kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Isdin, SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „ZEBEXIR”, dla towarów należących do klas 3 i 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6809008

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „ZEBINIX” zarejestrowany pod nr 3424223 dla towarów i usług należących do klas 3, 5 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009, ze względu na błędną ocenę Izby Odwoławczej, że rozpatrywane znaki towarowe nie są łudząco podobne.

Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2011 r. — Monier Roofing Components przeciwko OHIM (CLIMA COMFORT)

(Sprawa T-371/11)

(2011/C 269/119)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Monier Roofing Components GmbH (Oberursel, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Ekey)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 kwietnia 2011 r. w sprawie R 2026/2010-1;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „CLIMA KOMFORT” dla towarów z klasy 17 — zgłoszenie nr 9 175 324

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b), art. 75 i art. 76 rozporządzenia nr 207/2009, jako że: i) Izba Odwoławcza, bez wysłuchania skarżącej, przyjęła za punkt wyjścia błędne stwierdzenia dotyczące charakterystyki fizycznej towarów, ii) Izba Odwoławcza ma obowiązek wyjaśnienia stanu faktycznego z urzędu i iii) Izba Odwoławcza błędnie ustaliła właściwość i przeznaczenie przedmiotowych towarów i dokonała błędnych ustaleń co do znaczenia oznaczenia „CLIMA KOMFORT” w odniesieniu do przedmiotowych towarów.

Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2011 r. — Basic przeciwko OHIM– Repsol YPF (basic)

(Sprawa T-372/11)

(2011/C 269/120)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Basic Aktiengesellschaft Lebensmittelhandel (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Altenburg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Repsol YPF, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie R 1440/2010-1;

— oddalenie odwołania w sprawie nr R 1440/2010-1 w związku ze sprzeciwem nr B 1384694

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Oznaczenie graficzne „basic”, w kolorach żółtym, niebieskim i czerwonym, dla towarów i usług należących do klas 3, 4, 5, 16, 18, 21, 25, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 35, 39, 43, 44 i 45 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 6752811.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Druga strona postępowania przed Izłą Odwoławczą.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 5648159 w odniesieniu do oznaczenia graficznego „BASIC”, dla usług należących do klas 35, 37 i 39.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu dla części kwestionowanych usług w klasie 35 i wszystkich kwestionowanych usług w klasie 39. Sprzeciw został oddalony dla pozostałych usług w klasie 35

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów w zakresie, w jakim oddalało sprzeciw dla części usług w klasie 35. Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego dla tych usług zostało odrzucone a odwołanie oddalone dla pozostałych usług w klasie 35.

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie przyjęła istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd pomiędzy zgłoszonym znakiem a znakiem przeciwnym.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2011 r. — Langguth Erben przeciwko OHIM (MEDINET)

(Sprawa T-378/11)

(2011/C 269/121)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (Traben-Trarbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunze i G. Würtenberger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 10 maja 2011 r. w sprawie R 1598/2010-4 dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 8 786 485;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „MEDINET” dla towarów należących do klasy 33 — zgłoszenie nr 8 786 485

Decyzja eksperta: Odmowa rejestracji zgłoszonego znaku towarowego ze starszeństwem wcześniejszych krajowych i międzynarodowych znaków towarowych

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 34, 75 i 77 rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza: i) niesłusznie odmówiła zastrzeżenia starszeństwa, ii) nie odniosła się do argumentów skarżącej dotyczących decyzji izb odwoławczych w przedmiocie żądań pierwszeństwa i starszeństwa oraz iii) nie przeprowadziła rozprawy.

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Hüttenwerke Krupp Mannesmann i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-379/11)

(2011/C 269/122)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hüttenwerke Krupp Mannesmann GmbH (Duisburg, Niemcy), ROGESA Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Niemcy), Salzgitter Flachstahl GmbH (Salzgitter, Niemcy), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg, Niemcy) i voestalpine Stahl GmbH (Linz, Austria) (przedstawiciele: adwokaci Stefan Altenschmidt i Carolin Dittrich)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżące wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [C(2011) 2772, Dz.U. L 130, s. 1] oraz

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strony skarżące kwestionują decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹). Wnoszą oni o stwierdzenie jej nieważności w całości.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10a dyrektywy 2003/87/WE (²) poprzez ustanowienie wskaźnika emisyjności dla rudy spiekanej. Skarżące podnoszą niezgodność z prawem przepisów zawartych w załączniku I do zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym wskaźnika emisyjności.

- Niezgodność z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87

Skarżące podnoszą, że określenie wskaźnika emisyjności dla rudy spiekanej jest niezgodne z art. 10a ust. 2 dyrektywy 2003/87, z tego względu że Komisja ustanowiła ów wskaźnik na podstawie instalacji produkcji peletów celem określenia średniej wydajności 10 % najbardziej wydajnych instalacji w sektorze lub podsektorze. Skarżące uważają, że pelety są produktami, które nie odpowiadają rudzie spiekanej i że instalacje produkcji peletów nie powinny być w związku z tym brane pod uwagę przy określaniu 10 % najbardziej wydajnych instalacji służących do spieku.

- Niezgodność z art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87

Strony skarżące podnoszą, że określenie wskaźnika emisyjności dla rudy spiekanej jest również niezgodne z art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87, ze względu na to, że Komisja ustanowiła ów wskaźnik korygując dane. Nie odpowiada to kryteriom określania wskaźników ustanowionym w art. 10a ust. 1 dyrektywy 2003/87.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 10a dyrektywy 2003/87 poprzez ustanowienie wskaźnika emisyjności dla ciekłego metalu

Podobnie, strony skarżące podnoszą, że ustanowienie wskaźnika dla ciekłego metalu jest niezgodne z art. 10a dyrektywy 2003/87, ponieważ Komisja nie wzięła pod uwagę pełnej zawartości dwutlenku węgla w gazach odlotowych przy wytwarzaniu żelaza i stali włącznie z ich użyciem przy produkcji elektryczności, a przeciwnie, zastosowała obniżenie o 25 %. Tymczasem, z brzmienia art. 10a ust. 1 akapit trzeci zdanie drugiej dyrektywy 2003/87, systematyki, ratio legis dyrektywy oraz jej wykładni historycznej wynika, że Komisja nie jest uprawniona do dokonania tego rodzaju obniżenia.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia ustanowionego w art. 296 akapit drugi TFUE

Strony skarżące podnoszą również, że Komisja nie uzasadniła w wystarczający sposób swej decyzji. Jej zdaniem uzasadnienie ustanowienia wskaźników jest niedostateczne. Również podniesione przez Komisję wątpliwości co do ewentualnych zakłóceń konkurencji nie zostały należycie uzasadnione. Narusza to art. 296 akapit drugi TFUE.

- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności

Strony skarżące uważają, że zaskarżona decyzja jest również sprzeczna z zasadą proporcjonalności w zakresie dotyczącym ustanowienia wskaźników dla rudy spiekanej i ciekłego metalu.

- 5) Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania

Ponadto, skarżące podnoszą naruszenie zasady równego traktowania.

- 6) Zarzut szósty dotyczący konieczności stwierdzenia nieważności całej decyzji

Strony skarżące uważają, że należy stwierdzić nieważność decyzji w całości, ponieważ częściowe stwierdzenie nieważności, ograniczone wyłącznie do wskaźników dla rudy spiekanej i ciekłego metalu powodują automatycznie zastosowanie ogólnych metod rezerwowych do przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji na podstawie art. 10 ust. 2 lit. b) w związku z art. 3 lit. c) zaskarżonej decyzji. Odniosłoby to dla skarżących jeszcze mniej korzystny skutek, niż gdyby zastosowano nieprawidłowe wskaźniki Komisji dla rudy spiekanej i ciekłego metalu.

(¹) Dz.U. L 130, s. 1.

(²) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32).

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Eurofer przeciwko Komisji

(Sprawa T-381/11)

(2011/C 269/123)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Europäischer Wirtschaftsverband der Eisen- und Stahlindustrie (Eurofer) ASBL (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i C. Ditttrich, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [C(2011) 2772, Dz.U. L 130, s. 1],
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca uważa decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (¹). Wnosi ona o stwierdzenie nieważności decyzji w całości.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 10a dyrektywy 2003/87 (²) przez określenie wskaźnika dotyczącego produktu w odniesieniu do ciekłego metalu

Strona skarżąca powołuje się na niezgodność z prawem zawartych w załączniku I zaskarżonej decyzji wytycznych w odniesieniu do wskaźnika dotyczącego produktu.

Strona skarżąca podnosi, że ustalenie wskaźnika dla produktu w odniesieniu do ciekłego metalu stanowi naruszenie art. 10a dyrektywy 2003/87, ponieważ Komisja nie uwzględniła pełnej zawartości węgla w gazach odlotowych uwalnianych się podczas produkcji żelaza i stali włączając ich zastosowanie dla wytwarzania energii elektrycznej i, wręcz przeciwnie, dokonała potrącenia w wysokości około 25 %. Z brzmienia art. 10a ust. 1 akapit trzeci zdanie drugiej dyrektywy 2003/87, z systematyki, jak również celu i jego wykładni historycznej wynika, że Komisja nie jest uprawniona do takich potrąceń.

2. Zarzut drugi dotyczący uchybienia obowiązkowi uzasadnienia wynikającemu z art. 296 ust. 2 TFUE.

Strona skarżąca podnosi następnie, że Komisja nie uzasadniła swojej decyzji w sposób wystarczający. Zdaniem skarżącej uzasadnienie do ustanowienia wskaźników dotyczących produktów jest wadliwe. Podnosi ona, że wskazane przez Komisję zastrzeżenia dotyczące ewentualnych zakłóceń konkurencji są nieodpowiednio uzasadnione. Stanowi to naruszenie art. 296 akapit 2 TFUE.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności.

Strona skarżąca uważa, że zaskarżona jest również sprzeczna z zasadą proporcjonalności w zakresie dotyczącym ustanowienia wskaźników dotyczących produktów.

4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.

Ponadto, skarżąca powołuje naruszenie zasady równego traktowania.

5. Zarzut piąty dotyczący konieczności stwierdzenia nieważności decyzji w całości.

Strona skarżąca stoi na stanowisku, że należy stwierdzić nieważność decyzji w całości, ponieważ w przypadku częściowego stwierdzenia nieważności, ograniczonej wyłącznie do wskaźnika dla produktu w odniesieniu do ciekłego metalu, konsekwencją byłoby automatyczne zastosowanie metody rezerwowej przy przydziale bezpłatnych uprawnień na podstawie art. 10 ust. 2 lit. b) w związku z art. 3 lit. c) zaskarżonej decyzji akapit trzeci zdanie drugie dyrektywy 2003/87. Stwarzałoby to dla skarżącej jeszcze gorszą sytuację polegającą na zastosowaniu błędnych wskaźników Komisji dla produktu w odniesieniu do ciekłego metalu.

(¹) Dz.U. L 130, s.1

(²) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275, s. 32)

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Evonik Industries przeciwko OHIM — Bornemann (EVONIK)

(Sprawa T-390/11)

(2011/C 269/124)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Evonik Industries AG (Essen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Johann Heinrich Bornemann GmbH — Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen (Obernkirchen, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji pozwanego (Drugiej Izby Odwoławczej) z dnia 19 kwietnia 2011 r. (sprawa nr R 1802/2010-2) w zakresie, w jakim międzynarodowemu znakowi towarowemu nr 918 426 „EVONIK” odmówiono rozszerzenia ochrony na terytorium Unii Europejskiej;

— obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „EVONIK” dla towarów i usług z klas 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 9, 11, 16, 17, 19, 35, 37, 39, 40, 41 i 42 — międzynarodowy znak towarowy nr 918 426.

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Johann Heinrich Bornemann GmbH — Geschäftsbereich Kunststofftechnik Obernkirchen

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy słowny znak towarowy „EVO” dla towarów i usług z klas 7, 37 i 42.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 75 oraz art. 76 rozporządzenia nr 207/2009, i) ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd, ii) ponieważ Izba Odwoławcza oparła swoje rozstrzygnięcie na zarzutach, do których skarżąca nie mogła się ustosunkować i iii) ponieważ Izba Odwoławcza oparła zaskarżoną decyzję na argumentach, którego wnoszący sprzeciw nie podniósł w postępowaniu.

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2011/C 269/118	Sprawa T-366/11: Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2011 r. — Bial — Portela & Ca przeciwko OHIM — Isdin (ZEBEXIR)	53
2011/C 269/119	Sprawa T-371/11: Skarga wniesiona w dniu 11 lipca 2011 r. — Monier Roofing Components przeciwko OHIM (CLIMA COMFORT)	54
2011/C 269/120	Sprawa T-372/11: Skarga wniesiona w dniu 15 lipca 2011 r. — Basic przeciwko OHIM– Repsol YPF (basic)	54
2011/C 269/121	Sprawa T-378/11: Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2011 r. — Langguth Erben przeciwko OHIM (MEDINET)	55
2011/C 269/122	Sprawa T-379/11: Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Hüttenwerke Krupp Mannesmann i in. przeciwko Komisji	55
2011/C 269/123	Sprawa T-381/11: Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Eurofer przeciwko Komisji	56
2011/C 269/124	Sprawa T-390/11: Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2011 r. — Evonik Industries przeciwko OHIM — Bornemann (EVONIK)	57

CENY PRENUMERATY w 2011 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL